DOĞAN KARDEŞ

AYLIK DERGİ, KDV DAHİL 8.000TL
SAYI 38, KASIM 1991, YIL: 4,

HÜGO'NUN YENİ SERÜVENİ: MARTILAR ŞATOSU

"Çocuklar, bu yıl Rembrandt yılı"

"Evet, KLM'de özel bir program hazırlamış"

Çocuklar, bu yıl Rembrandt yılı. Bu nedenle KLM 4 Aralık 1991 - 1 Mart 1992 tarihleri arasında Rembrandt van Rijn'in tablolarını kendi ülkesinde görmek isteyenler için bir seyahat paketi hazırladı.

Bu seyahat paketinde, Amsterdam Rijksmuseum ve Rembrandt House müzelerine giriş, özel bir kanal gezisi, bir Rembrandt kitabı, otelde Rembrandt yemeği, Amsterdam Schiphol Hava Alanı ile otel arasında gidiş-dönüş taksi transferleri ve en iyi otelde 2 gece, kahvaltı dahil bir kişi 355 USD, iki kişi 219 USD, üç kişi 199 USD dır.

Güvenilir Hava Yolu KLM
Hollanda Kraliyet Hava Yolları

FLAŞ

KAPAK FOTOĞRAFI

Puhu Kuşu
(Bubo Bubo)

Gece yırtıcılarının, diğer adıyla baykuşların en büyüğü ve en gizemlisidir. Sık ormanlarda ve kayalık arazilerde yaşar. Bu kuşu duymak, görmekten daha kolaydır. Çünkü geceleri aktiftir. İlginç görünüşleri, sesleri ve geceleri görülmeleri dolayısıyla, halk arasında uğursuzluk getirdikleri gibi yanlış ve batıl bir inanç vardır.

BİR AĞACI EVLAT EDİNELİM

Çevrebilim ekimizin bu ayki konusu, ağaçları evlat edinmek. Yeniden kazanılmış (artık kağıt toplanmasıyla) kağıda 16 sayfa olarak bastığımız eki, Lalegül Ergun hazırlıyor. Bu ayki ekte sizlere, ağaçların güzel ve ilginç yanlarını keşfetme olanağı sunuluyor.

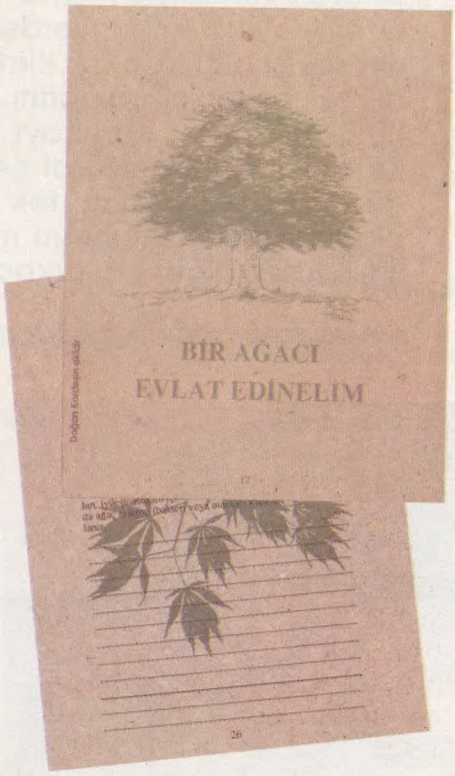

HÜGO: MARTILAR ŞATOSU

Kahraman ozanımız, yeni macerasıyla yine sizlerle. Bugüne dek dergimizde Hügo'nun iki serüvenini yayımladık: "Büyülü Fasülye" ve "Kornolü'nün Cücesi". Bunları sonradan, Doğan Kardeş Kitaplığı için albüm haline getirdik ve satışa sunduk. Ayrıca Hügo'nun dergimizde hiç yayımlanmayan "Tanrı'nın Elması" serüvenini de albümledik. Yeni serüveni diğerleri kadar beğeneceğinizi sanıyoruz.

İÇİNDEKİLER

4 Büyümek
5 Bizden Haberler
8 Dağınık Çocuk/Çizgi Roman
12 Harika Bir Ev/Bilim Teknik
15 Öfkeli Boğa- Abbas Cılga/Öykü
18 Bendeń Selam Götür- Salim ŞENGİL/Öykü
21 Sivri Dişler/Bizi Yaşatan Doğa
24 Canlıların Sırları- Erdoğan Sakman
26 Güzel Gülüşlü Genç Ressam/İçimizden Biri
30 Güldüren Heykeller/Gezerken
32 Seçmek Mutluluktur/Platform
35 Hügo/Çizgi Roman (1. Bölüm)
44 Patara Gezi İzlenimleri/Serüven
50 Dünya Sonsuz Uzayda Bir Küçük Ada/Çevre Fotoromanı
54 Posta Kutusu
56 Bil-Bul-Eğlen

DOĞAN KARDEŞ

1945'TEN BERİ TÜRK ÇOCUKLARININ DERGİSİ

Sayı 38, Kasım 1991

Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti. Adına Sahibi: Ömer KAYALIOĞLU

Genel Yayın Yönetmeni ve Sorumlu Müdür: Turhan ILGAZ

Yazı İşleri Müdürü:Nevzat BASIM
Sanat Yönetmeni:Erdoğan UĞURLU
Yayın Danışmanı:Doç. Dr. Türkel MİNİBAŞ
Yazı İşleri:Selda BAYBARA, Ayşegül KOŞAN, Sema Polat ÖĞÜT
Grafik Uygulama: Zeynep ARSLAN, Behice BALTA,Tansel BAYBARA, Aslı DİNÇ
Reklam ve Halkla İlişkiler Müdürü: Metin MERİÇBOYU
Pazarlama ve Satış Müdürü:A.Avni ÇAĞIRIR
Abone Bilgi İşlem:Figen MANGALTEPE

Baskı:Media Print
Dağıtım:Birleşik Basım Dağıtım A.Ş

İlan Koşulları:
Arka Kapak : 5.000.000.- TL
Kapak İçleri : 4.500.000.- TL
İç Sayfalar : 4.000.000.- Tl
İnsört : 6.500.000.- TL
Fiyatı 8.000 TL (KDV Dahil)
KKTC Fiyatı:12.000 TL
Abone Bedeli: (Yalnız 1 yıllık):70.000 TL
Taahhütlü Gönderi:115.000 TL
Yurt Dışı:27$ - 40 DM

Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti.
Yeniçeriler Cad. Sinekli Medrese Sk. No:1 Kat:3
Beyazıt-İST Tel:516 93 23 - 516 89 83 - 516 85 32 Fax:516 13 51

BASTIRILAMAYAN İSYAN

Kız çocuklarının eğitimi hâlâ ciddi bir sorun. Bu sorun yıllardır tartışılıyor, ama bir türlü çözümlenemiyor. Özellikle kırsal kesimlerde okuyabilen kız çocuklarının sayısı oldukça az. Kimi yerlerde okul yok. Üstelik aileler erkek çocuklarını okutmayı tercih ediyorlar. I.Ulusal Çocuk Kurultayı Kırşehir delegemiz Nazife Keleş bu soruna dikkat çekiyor. Kendisinin köylerinde ortaokulu okuyan tek kız olduğunu belirtiyor. Ve okutulmama sorununu nasıl çözdüğünü anlatarak, ilgililerden diğer kız arkadaşları için yardım istiyor.

Merhaba,

bu kez söyleyeceklerim çok değil. İlk yazımda da belirttiğim gibi, bu köşe benim olduğu kadar sizin de. Sizlerden gelecek düşünce ve öneriler, sorunlar burada yer bulacak.

Söyleyeceğim, Doğan Kardeş Kitaplığı'nın giderek zenginleştiği. Kitaplığımızın 14. kitabı, Adnan Çakmakçıoğlu'nun "Trampet" adı ile bir araya getirdiği 14 öyküsünden oluşuyor. 15. kitap, bilim dizimizin de ilk kitabı. Bu dizide özellikle anne, baba ve öğretmenler için kitaplar yayımlayacağız. "Çocuk ve Dil" adıyla yayımladığımız ilk kitap, Dr. Gülçin Alpöge'nin, çocuklarda dilin, özellikle sıfatların nasıl ve ne şekilde kazanıldığına ilişkin bir araştırması. Dizinin ikinci kitabı, "Çocuk ve TV Reklâmları" üzerine olacak. 16. kitabımızda, Elvan Pektaş Deniz'in kuşları konu alarak yazdığı ve "Kuşlara Masallar" adını verdiği öykülerini bir araya getirdik. 17. kitap, bir çizgi roman albümü. Adı: Sihirli İksir. "Hayvan Çiftliği"nden çizgilerini tanıdığınız Ercan Dinçer'in yazıp çizdiği Sihirli İksir'i seveceğinizi sanıyoruz. 18. kitabımız da bir albüm. Daha önce dergimizde yayımladığımız İvon ile İven'in "Bahomet'in İzinde" adlı serüvenini albümleştirdik. 19. kitabımız... 19. ve sonrası kitaplarımız sürpriz. Gazetemizde de belirttiğimiz gibi, 2-10 Kasım 1991 tarihleri arasında İstanbul ilimizde açılacak olan ülkemizin en büyük kitap fuarında Doğan Kardeş standini ziyaret edenlerin görebilecekleri bir sürpriz.

Benden bu kadar. Şimdi sözü, I. Ulusal Çocuk Kurultayımıza Kırşehir delegesi olarak katılan arkadaşım Nazife Keleş'e bırakıyorum.

Turhan ILGAZ

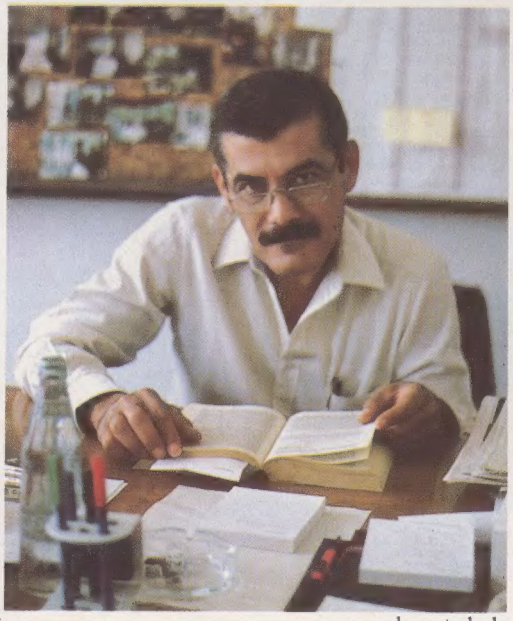

Şu anda Kırşehir ilinin Çiçekdağı ilçesine bağlı Allahacılı köyünde bulunuyorum. Şöyle bir etrafa baktığımda, birçoğu ilkokulu bile bitirmemiş eğitimsiz insanlar görüyorum. Bu da beni çok üzüyor. Köy halkı oldukça yoksul. İlkokulu bitiren erkek çocukların bazıları çok güç koşullarda, uzak köylerdeki okullarda okumaya çalışıyor. Bir kısmı ise hiç okuyamıyor. Hele kız çocukları ilkokuldan sonra hiç okutulmuyor. Özellikle bu tür bölgelerde halk, kızların okutulmasına taraftar değil. Bir de maddi zorluklar araya girdi mi iş iyice güçleşiyor.

Köyde bulunup da ortaokula devam eden tek kız benim. Ben dedi ğer kız çocukları gibi okuyamayacaktım. Hatta ilkokuldan sonra eğitimime üç yıl ara vermek zorunda kaldım. Bu üç yıl gözyaşı ve isyanla geçti. Neyse ki isyanım bastırılamadı. Geç de olsa eğitimimi sürdürüyorum. Adana'da bir yatılı okulda burslu okuyorum.

Ben bütün çocukların, özellikle kız çocuklarının eğitim haklarının verilmesini istiyorum. Değerli büyüklerimizden, ilçemizde ya da ilimizde en kısa zamanda bir bölge kız yatılı okulu inşa etmelerini rica ediyorum. Bu isteğimi de sizin aracılığınızla gerekli makamlara duyurabileceğimi umuyorum. Yardımlarınız için şimdiden teşekkürler.

Nazife KELEŞ /Kırşehir Delegesi

KÜÇÜĞÜM, HERŞEYİ BİLİRİM!

İstanbul FM fuarcılık merkezinde, "Teenage" adlı bir gençlik fuarı düzenlendi. Fuara Doğan Kardeş de katıldı ve çeşitli etkinlikler düzenledi. Bunlardan biri, "Türkiye'de son on yılda çocuk yayıncılığı" konulu paneldi. Panele dergimiz muhabirlerinden lise öğrencisi arkadaşımız Aslı Niyazioğlu, çocuk kitapları yayımcısı Fatih Erdoğan, yazar Gülten Dayıoğlu; yazar Yalvaç Ural ve Doç. Dr. Türkel Minibaş konuşmacı olarak katıldılar.

Doğrusunu söylemek gerekirse, bu konuda bir panele katılmak önceleri beni bayağı korkuttu. Son 10 yılı daha öncesiyle karşılaştırmam çok zor, çünkü yaşamadım. Zaten bu döneme okur yazar olarak katılmam da ucu ucuna. Ama okumayı, özellikle her yaştaki çocuklar için hazırlanmış yapıtları çok seviyorum. Ve onlar hakkında burada sizlerle konuşmak çok güzel bir olay.

Bana kitapları ilk sevdiren resimlerdi. Sanırım çoğumuz okuma yazmayı öğrenmeden önce, resimlere bakarak hikayeleri, masalları okurduk. Ama okuma yazmayı öğrendikten sonra ne oldu? Resimler önemini yitirdi, yazının tamlayıcı hatta süsleyicisi olarak kaldı. Ben, kendi başlarına ayakta durabilmelerini isterdim. Kendilerinden birşeyler katmalarını. Can Göknil'in desenleri ya da Tom Wolfe'ın ormandaki dostlarımıza hazırladığı resimler gibi.

Bir de çarçabuk, öylesine çiziktirilmiş gibi duran, yazıyla bağlantısını pek anlayamadığım resimler var. Baskı kötü, kağıt da kalitesiz olunca daha yazıyı okumadan soğuyabiliyorum. Tabii ki önemli olan içerik. Ama annemin veya babamın elinden tutup hevesle kitabımı seçmek için kitapçıya gittiğimde karşımda, fazla özen gösterilmeden hazırlanmış gibi duran kitaplar bulmak bir boşluk yaratıyor. Kitaplar ne kadar titizlikle hazırlanmışsa bana o kadar önem veriyor gibi geliyor.

Kalitenin ve özenin zamanla artması sevindirici birşey. Bugünlerde çıkan kitaplar, ben ilkokuldayken basılanlardan çok farklı. Umarım zamanla maliyetlerin düşmesiyle ciltli çocuk kitaplarının sayısı artar. Benim ve arkadaşlarımın en sevdiğimiz kitaplar arasında birçok defa okunan, her yaştaki çocuklara yönelik yapıtlar var. Küçük Prens çok klasik bir örnek belki. Benim özellikle sevdiklerim arasında Sevim Ak'ın, Marcel Ayme'min,Roald Dahl'ın kitaplarını sayabilirim. Onlar,keyifli bir dille hikayelerini anlatıyorlar. "Sen küçüksün, birşey bilmezsin, biz anlatalım, yaşam hakkında dersler, öğütler verelim" demiyorlar. Onların yaptığı daha çok kendileri için önemli konuları, biz okuyuculara sorular sordurarak anlatmak. "Bu kesinlikle böyledir" demiyorlar. Biz kendimiz katılıyoruz düşünmeye. Böylece okumak belli kalıpları almaktan çıkıyor, bir tür yaratmaya dönüşüyor.

Bu düşüncelerim öteki türler için de geçerli. Çevremde çocukların da seveceği tiyatro metinleri, şiirler görebilmek çok güzel olurdu. Dünya çocuk edebiyatı çok zengin. Türkçe'ye birçok güzel çeviri de yapılıyor. Mesela Vivet Kanetti Pıtırcık'ı hepimize sevdirdi, içimizden biri yaptı. Ama özgün Türkçe eserler de bekliyorum.

Sayın Gülten Dayıoğlu, edebiyatımıza büyük emek vermiş bir yazar. Çok ilginç bulduğum kitapları var. Ama eserlerinde rastladığım yoğun hüznü anlayamıyorum. Acaba neden böyle bir hüzün? Kendi yaşadığım ve arkadaşlarımda gördüğüm bir acıyı ne kadar çok okumayı sevsek ve okusak da 11-12 yaşlarına gelince bir duraklama yaşıyoruz.

Ben herkese açık, ne kadar okunsa da bitmeyen, sıkılınmayacak çok çeşitli kitaplarla dolu bir ortamda büyümek istiyorum.

Aslı NİYAZİOĞLU

Panelden bir görüntü

FETHİYE ÇOCUK ŞE

Antalya ilimizin Fethiye ilçesindeki festivalde, Doğan Kardeş bir kitap şenliği düzenledi. Şenliğe, Aziz Nesin, Gülten Dayıoğlu ve Mehmet Güler katıldılar; kitaplarını imzaladılar. Mehmet Güler, şenlik izlenimlerini dergimiz için yazdı.

Farklı bu şenlik, çocuklar çağırıyor... Hem de uzaklardan, Fethiye gibi güzel bir yerden... Çocuklar için yazmış, çocuklar için gönül vermiş biri olarak bu çağrıya olumsuz yanıt verebilir miyim?

"Geliyorum elbette" diyorum Doğan Kardeşliler'e.

Fethiyeli çocukların sesine, Doğan Kardeşliler'in çağrısına koşanlar içinde Aziz Nesin'le Gülten Dayıoğlu'nun da olduklarını öğreniyor, seviniyorum. Biliyorum, hangi yaşta olurlarsa olsunlar, Nesin'le Dayıoğlu hâlâ çocuk kalanlardan. Böyle olmasalar, koşup gelirler mi ta Fethiyeler'e kadar? Koca dört günlerini onlara ayırırlar mı? Bunları düşünürken Aziz Nesin'le ilgili bir anı canlanıyor benliğimde:

1. TÜYAP Kitap Fuarı. Yıl 1981. O yıl "halk ödülü"nü Aziz Nesin almış. Bu nedenle olsa gerek, onun vakıftaki çocuklarla çektirdiği kocaman bir fotoğraf posteri fuarın girişine asmışlar. Fotoğrafın altında şöyle bir yazı: "Hepimiz çocuk, en büyüğümüz en çok çocuk..."

"En büyük, en çok çocuk" şimdi aramızda.

Uçağımız gecikmeyle kalkıyor. Sonbahara ait gökyüzü, Sait Faik'in öykülerinde olduğu gibi "tirşe maviliğinde". Ya Akdeniz mavisi? Ona ad bulmak zor. O güzel renk bu kıyılarda daha bir koyulaşıyor, duruluyor. Boşuna söylememişler "Akdeniz'de mavi bambaşkadır" diye...

Fethiye belediyesinde Başkan Özer Olgun Bey'le Kültür Müdürü Bülent Yontan Bey bizleri karşılıyorlar. İkisi de sıcak, güleryüzlü. Güzel Fethiye'nin güzel insanlarından oldukları belli. Düşünüyorum, bunca yaşına, kasabanın bunca sorunlarına karşın, Belediye Başkanı da çocuk kalanlardan, "en çok çocuk" olanlardan birisi. Tüm çocuk kalanlar gibi onu da seviyorum.

Şenlik yürüyüşü 27 Eylül günü, saat 16.00'da başlıyor. Davulun, zurnanın sesi çocukların olduğu kadar büyüklerin de kanını kaynatıyor. Ya palyaçomuz? Ya yürüyüşün "Uzun Adam"ı? Onlarla daha bir sevimlileşiyor şenlik. Yürüyüş başlarken çocukların ellerinde taşıdıkları yazıları okuyorum. Bunların bir kısmında şunlar yazılı:

"Hep bize öğretilmesin, bizden de öğrenilsin", "Yarınlara bugünlerden sahip çıkalım", "Çocuk olunmadan yönetici olunmaz", "Çocuk çiçektir, koparma", "Daha fazla bozmadan dünyayı bize bırakın", "Oyuncak silah bile istemiyoruz", "Keşke askerler çocuk olsa", "Çocuk tohumdur, bakıldıkça gelişir", "Şefkat, sevgi, anlayış bekliyoruz", "Çocuksak bu bizim problemimiz mi?", "Yarınlar bizim, ya bugün?", "Büyükler bırakın, yaşayalım", "Çözüm silah değil, kalem olmalı", "Çocuk mutlu olmak için doğar", "Kardeşimin adı Savaş değil, Barış olsun".

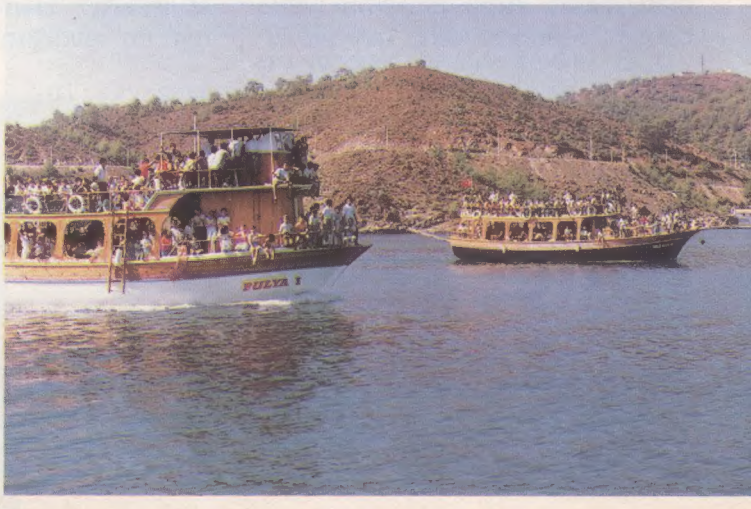

İzmir'den gelen tiyatro sanatçısı Şener Kökkaya programları sunuyor. Onun hep gülen, farklı yüzünü belli ki çocuklar çok seviyor. Ya İzmir Televizyonu'nun sevimli Yeşim ablası? Günün her saatinde yüzlerce çocuk arkasında. Ondan imza almak için

NLİĞİ'NİN ARDINDAN

şenlik günlerinin yetmediğini söylersem sanırım abartmış sayılmam.

İmza yerinde Doğan Kardeş'in başlattığı "atık kağıt toplama" kampanyasının oldukça başarılı yürütüldüğünü gördükçe seviniyoruz. Çocuklarla kurulan iyi diyalogların, onlara neler yaptırabileceğinin güzel örneklerinden birisi bu. Kampanya üç gün geç saatlere kadar sürüyor. Amanın ne çok kağıt varmış çevrede? Meğer yaşadığımız ortamı ne çok kirletirmişiz? Toplanan atık kağıtlar koca ayıbımız gibi duruyor karşımızda. Onlara bakarken utanıyorum. Sevindiğim tek şey var: Bu kağıtlar yeniden değerlendirilecek, kitap, defter olarak, yine bu çocuklara dönecek. Okunan her kitapla, yazılan her defterle çevre bilincimiz daha çok gelişecek. Giderek daha az kirleteceğiz doğayı...

Düş mü bunlar, boş umut mu? Fethiye Çocuk Şenliği'ne katkıda bulunan çocukları gördükçe düşlerimin, umutlarımın gerçeklerden öylesine kopuk olmadığını düşünüyorum.

Şenliğin ikinci günü "Çocuk Kulübü" açılıyor. Kubübün bahçesinde İzmir TRT Çok Sesli Çocuk Korosu oldukça başarılı bir konser veriyor. Sonra başka programlara geçiliyor. Çocuklar paneldeki konuşmalarıyla, duvar resimlemedeki başarılarıyla, resim sergileriyle, halk danslarıyla, eğlenceli yarışlarıyla kendilerini bir kez daha kanıtlıyorlar. Yürüyüşte ellerinde taşıdıkları pankartta olduğu gibi, "Hep bize öğretilmesin, bizden de öğrenilsin" demek istiyorlar sanki.

Şenliğin üçüncü gününde çocuklarla birlikte Fethiye Körfezi'nde motor gezisi yapıyoruz. Beş büyük motor yüzlerce çocukla dolup taşıyor. Herşey güzel. Çocuklar coşkulu. Denizli'den gelen Belediye Konservatuarı öğrencileri saz çalıp şarkı söylüyorlar. İzmir Televiz yonu görüntüleri kameralarına alıyor. Herkes motorların bir an önce kalkmasını istiyor. Gözlerimiz hep ufuklarda. Akdeniz mavisi bizleri çağırır gibi. Motorlarımız kalkıyor en sonunda. Dönüp arkamıza baktığımızda, denizin üzerinde çok sayıda pet şişelerin, patlatılmış balonların kağıt parçalarının yüzdüğünü görüp şaşırıyoruz. Onca sevincimiz sönüveriyor. Motorlarda yerimizi alırken biz mi kirlettik bu denizi, diye düşünüyoruz. Daha dün panelde çevre sorunlarını çocuklarla tartışmadık mı? Doğan Kardeş, yüzlerce çocuğa atık kağıtları gönüllü toplatmayı başarmadı mı? Hayır, olamaz. Hâlâ birşeyler eksik demek ki.

Fethiye Belediyesi'nin 3. Çocuk ve Kültür Şenliği arada küçük burukluklar bıraksa da; "coşku, üretkenlik, katılım, özveri, sanat, sevgi, arkadaşlık, doğa..." gibi nice değerleri çocukların eliyle yeniden gündeme getirerek kendini tamamlıyor.

Fethiye'den ayrılırken içimin Akdeniz mavisiyle boyandığını anlıyorum.

DAĞINIK ÇOCUK

Bahadır İŞLER

TIK
ZIRR
ZIRR
GÖZÜNÜ AÇTIĞINDA, ONU HER ZAMANKİNDEN DAHA FARKLI BİR SABAH BEKLİYORDU!.. NELER OLDUĞUNU ANLAYAMAMIŞTI!..
HEEY! OLAMAZ! RÜYA GÖRÜYOR OLMALIYIM!.. ODAMA NE OLDU BÖYLE?
AYAKKABIM!.. "LEGO"LARIM?.. NASIL OLDU BUNLAR?..
BURADAN ÇIKMAM LAZIM!.. AMA ÇOK YÜKSEK!..
AYAKKABIMIN ÜSTÜNE ATLARSAM, OLUR..EVET!..
ŞURAYA BAK! ÇANTAM OYUNCAK KADAR OLMUŞ!.. YATAK KOCAMAN OLMUŞ!.. LEGOLAR, AYAKKABIM DA ÖYLE!..NE BU RÜYA MI?..

ARTIK UYANMAM LAZIM!.. BU RÜYAYI SEVMEDİM!..ANNEM NEREDE?..
ANNEE!..
?!
EV YOK OLMUŞ! HER ŞEY YOK OLMUŞ!..YOK!
YOKSA ANNEM DOĞRU MU SÖYLEDİ?.. ARADIĞIN HİÇ BİR ŞEYİ BULAMAZSIN DEMİŞTİ!.. AMA, ODAMI TOPLAMADIM DİYE, OLAMAZ! HAKSIZLIK BU! BÖYLE OLACAĞINI BİLEMEZDİM BEN!..
EVİMİ BULAMIYORUM!.. YOK OLDU HER ŞEY!..
PEKİ, TOPLASAM YİNE ODAYI.. OLUR MU?..
MASAMI TOPLAMALIYIM ÖNCE!.. SONRA OYUNCAKLAR..

BİR SÜRE SONRA HER ŞEYİ TOPLAMIŞTI, VE BÜTÜN HER ŞEY ESKİ HALİNE DÖNMÜŞTÜ !.. YATAK, AYAKKABILAR, OYUNCAKLAR...
EV GERİ GELDİ !.. HER ŞEY YOLUNDA YİNE !..
OKULA GİDERKEN HALA ONUN DÜŞÜNDÜĞÜ BİR ŞEY VARDI.
DIŞARIDAKİ DAĞINIKLIK NE OLACAK PEKİ ?.. KİM TOPLAYACAK ?..
HER ŞEY KIRIK, DÖKÜK !.. HEP BİRŞEYLER ATIYORLAR SOKAKLARA... YOLLAR BOZUK !. ÇAMURLU, KİRLİ !..
YA EVDEKİ GİBİ OLURSA ?. SOKAKLAR HEP DAĞINIK OLURSA? YA BULAMAZSAK? ....
KAPIYI AÇINCA BİR GÜN, YA DÜNYAYI BULAMAZSAK? .....

Çöpü olmayan, damında bitki yetişen, baca dumanları yıkanan

HARİKA BİR EV

Bir otomobiliniz var. Walkswagen'a çok benziyor. Ama benzerliği şeklen. Çünkü sizin otomobiliniz denizde de gidebiliyor. Gerekirse üstünde banyo yapıp duş alabiliyorsunuz. Siz tehlikedeyken, farlarını kullanıp yumruk atabiliyor.

Bu ilginç otomobil, bir filmin kahramanı. Ancak size tanıtacağımız ev, tamamıyla gerçek. Bu evde cam, teneke ve plastik madde dışında bütün atıklar arıtılıyor, değerlendiriliyor ve yeniden kullanıma sokuluyor. Damda bitki yetiştiriliyor. Bacasından çıkan dumanlar yıkanıyor.

Bu harika evin yapımcısı Boğaziçi Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Ömer Saygın. Yabancı ülkelerde de bilim adamlarının atıksız konut üretme çalışmaları var. Ülkemizde bu yönde bir çalışmayı gerçekleştiren ilk kişi, Prof. Saygın.

Biz profesörün atıksız konutunu gidip gördük ve hayran olduk. Şimdi sözü, çalışmalarını anlatmak üzere Ömer Saygın'a bırakıyoruz. Çünkü o, evini bizden daha iyi tanıtabilir:

"Sistem, atıkları olabildiğince kaynağında yok etmek amacıyla kuruldu. Herşeyi yok edemiyor. Ancak çöpü azaltıyor; atık suları ve baca gazlarını temizliyor. Hepimizin bildiği gibi maddenin üç hali var: Katı, gaz ve sıvı. Üçü için de değişik ve basit üniteler kurdum. Böylelikle çok fazla para harcamadan, iki akvaryum pompası ve birkaç bidonla atıkları yok etme ya da temizleme yoluna gittim. Şu anda sistem yalnızca benim için çalışıyor. Ama daha önceleri, iki hatta üç kişiye hizmet veriyordu.

Sistemi, "Atık Suları Arıtma Ünitesi", "Baca Gazları Ünitesi" ve

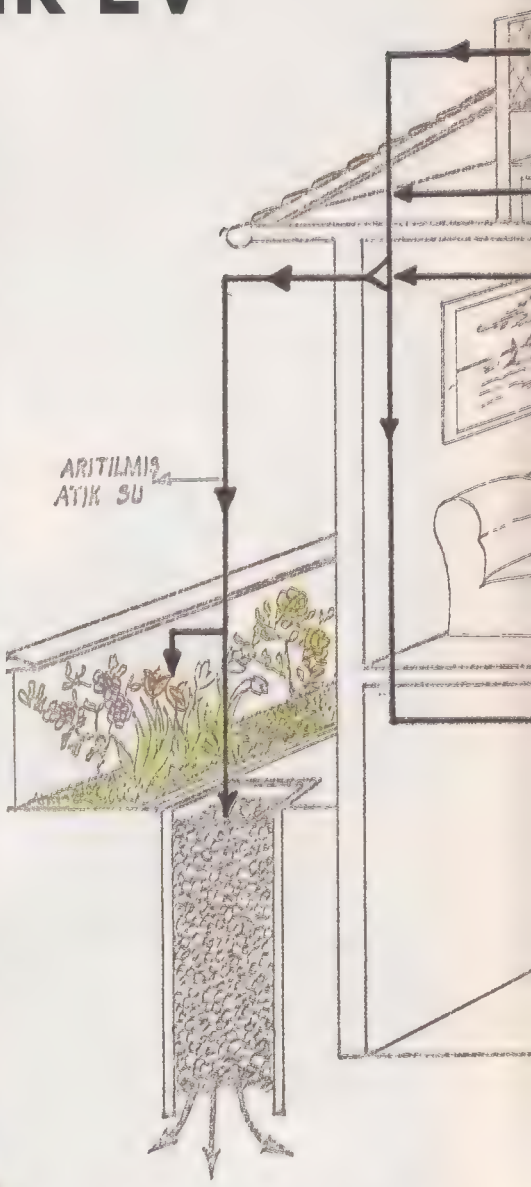

Prof. Dr. Ömer SAYGIN

Ömer Saygın, 43 yaşında. Ortaöğrenimini Kabataş Lisesi'nde, yükseköğrenimini Almanya'da yaptı. 20 yıl Almanya'da kaldı. 4 yıl önce Türkiye'ye döndü. Çeşitli üniversitelerde görev aldı. Bu arada zamanının büyük bölümünü fizik, kimya ve biyoloji dallarında deneysel araştırmalar yaparak geçirdi. Halen Boğaziçi Üniversitesi Çevre Bilimleri Enstitüsü Çevre Bilimleri Anabilim Dalı Başkanı.

Harika Ev' in tasarım ve uygulayımcısı Prof.Dr.Ömer Saygın, evinin damında bitki yetiştirerek, sebze gereksinimini karşılayabiliyor.

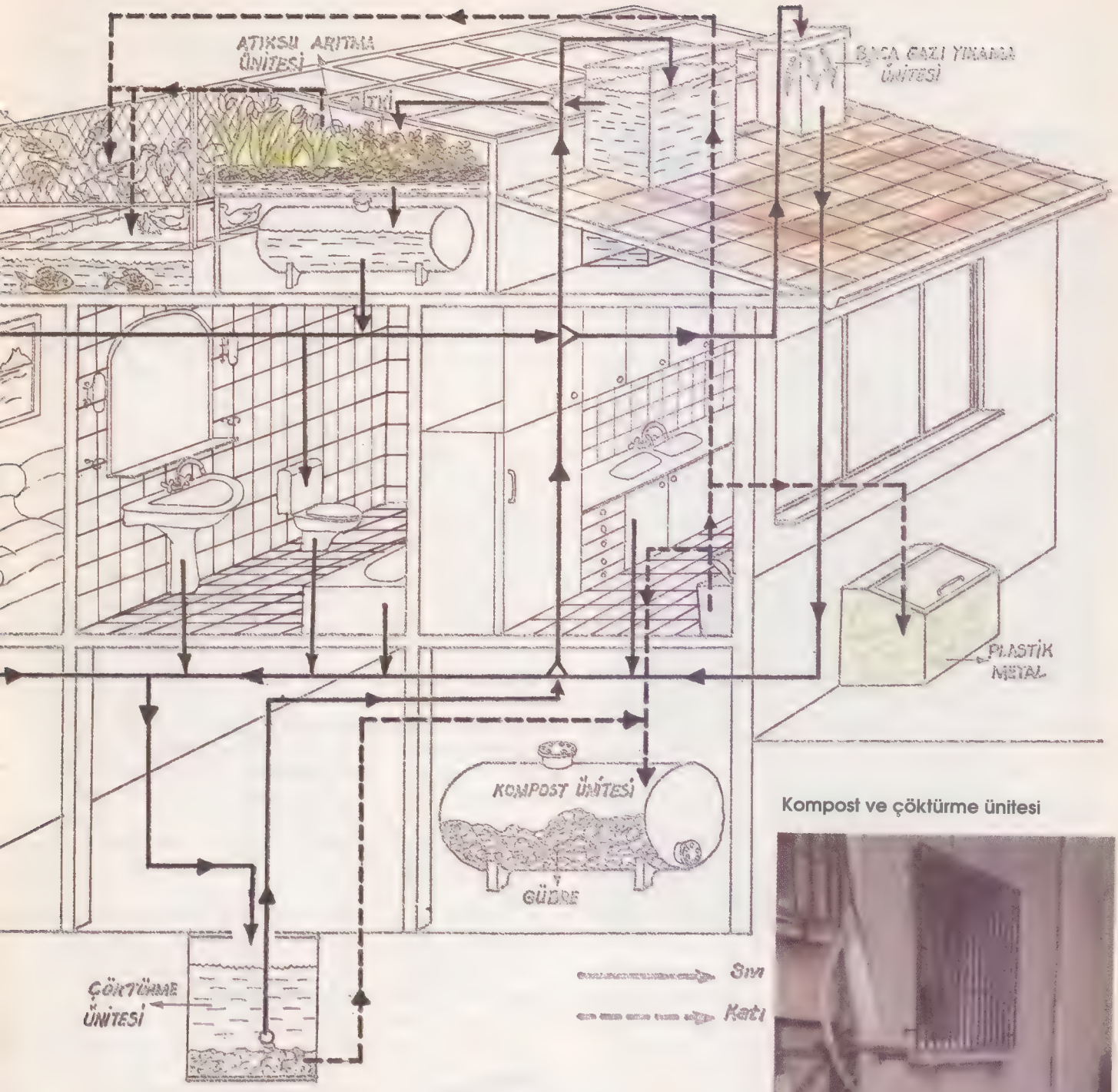

Kompost ve çöktürme ünitesi

"Katı Atık Ünitesi" olarak üç bölümde inceleyebiliriz.

Atık Suları Arıtma Ünitesi

Tuvaletten, banyodan ve mutfaktan gelen atık sular, bir bidona akıtılır. Burası çöktürme ünitesidir. Bidonun içerisinde katı kısımlar çöker. Sıvı kısım ise atık su arıtma ünitesinde arıtılır. Buradaki arıtma biyolojiktir. Yani suya hava basılır.

Suda birtakım bakteriler ürer ve suyu temizler. Ben bunu iki akvaryum pompası ve bir bidon kullanarak gerçekleştirdim. Sıvının içindeki organik kısım, yani idrar, dışkı ve sabun bu şekilde götürülür. Ancak suda, organik maddelerin yanısıra anorganik maddeler dediğimiz değişik tuzlar da bulunur. İçinde tuz bulunan suda bir çeşit besi maddesi vardır. Bu besi maddesi tarlalara serpilen suni gübre gibidir. Dışarıda "amonyum fosfat gübresi" adıyla satılır. Böyle bir suyu arıtıldığını düşünerek denize akıtırsak, kirliliğe neden olu-

ruz. Akıtılan yerde yosunlar ürer. Ardından, ölen yosunlar dibe çöker ve oradaki oksijeni bitirmeye başlar. Sonuçta balıklar ölür. Bu nedenle suyu tamamiyle arıtmamız gerekir. Tam arıtmanın gerçekleşmesi için sudaki gübreyi almalıyız. Bunun çeşitli yöntemleri vardır. Ben en kolay yöntemlerden biri olan, suyun içinde bitki yetiştirmeyi seçtim. Çünkü bitki sudaki gübreyi alır. Böylece su gübresiz olur. Modern mimarinin ilkelerinden biri, damlarda bitki yetiştirmektir. Nitekim, Almanya'da damlarda çimen yetiştiriliyor. Ben de damda bitki yetiştirebileceğim bir sera kurdum.

Bitkiler, sudaki gübreyi alınca geriye epeyce bir miktar arıtılmış su kalıyor. Artık suyu kanalizasyonla denize akıtmanın hiçbir zararı yok. Öte yandan denize akıtmayıp evin birtakım gereksinimlerinde de kullanabiliriz. Sözgelişi, bahçemizi sulayabiliriz. Ancak, bizim modelimizde önemli olan, suyu alıp yeniden tuvaletin rezervuarına götürmek. Çünkü evdeki atık suyun %50'ye yakın bir kısmı rezervuardan geliyor. Rezervuarın içine çekilen suyun tamamen temiz olup olmamasının önemi yok. Çünkü el sürülmeyen bir su ve kapalı birşeyin içinde. Eğer arıttığımız suyu tuvaletteki atıkları sürüklemekte kullanırsak, %50 su tasarrufu sağlarız. Yöntem, kanalizasyon sistemi kurulamamış yerleşim bölgelerinde uygulanabilir.

Baca Gazları Ünitesi

Arıtılmış atık suyun bir kısmı baca gazlarını yıkamak için kullanılabilir. Biz bu amaçla bacanın etrafına bir tank geçirdik. Baca ısınınca sistem otomatik olarak devreye girer. Arıtılmış atık su baca gazlarını yıkar. Böylece içindeki zararlı maddeler suya geçer. Su, yeniden arıtma ünitesine gider, arıtılır ve baca gazlarını temizlemek için yine yukarı çıkar.

Baca gazlarını arıtmak için bol miktarda su gerekir. Arıtma ünitesi olmayan konutlarda baca gazlarını yıkamak olası değil. Oysa bizim sistemimizde bunun için sonsuz su var. Çünkü sürekli bir su devri sağlanıyor.

Katı Atık Üniteleri

Bir evde üretilen katı atıkları ikiye ayırabiliriz: Plastik, teneke cam ve gıda atıkları. İlk grup için evde yapabileceğimiz birşey yok. Ama yemek artıklarını değerlendirebiliriz. Bazı hayvanlar, yemek artıklarıyla beslenebilirler. Yaptığımız deneyler, özellikle tavukların bu şekilde beslenebildiklerini gösterdi. Zaten kırsal kesimlerde tavuk besleyen aileler onlar için özel yem almaz, yemek artıkları verirler. Pekçok kişi tavuğu, ekonomik açıdan yarar sağladığı için besler. Ancak bir yandan da çevre temizliğine büyük katkıda bulunurlar. Çünkü tavuk besleyen evlerde, mutfak çöpü yoktur. Üstelik tavuk beslemek özellikle çocuklar için çok eğlencelidir. Oldukça lezzetli yumurtalar verir ve gübresi değerlidir. Bir tavuk, yediklerinin %10'unu ete ya da yumurtaya çevirir. %54'ünü yakar. %36'sını da dolaşırken, gübre olarak bir güzel bahçeye bırakır. Benim de, üniversitede 50-60 tane tavuğum var. Üniversitemizin yemekhanesinde hergün yaklaşık yarım ton yemek artığı çıkıyor; etler, yemekler, domatesler vb. Bu artıkları belediyenin çöp kamyonu gelip alıyor. Ancak bu arada bir enerji kaybı oluyor. Bir ton yemek artığı alıp çöplüğe bırakmak belediyeye 300 bin liraya malolur. Bu demektir ki belediye bizim için hergün 150 bin lira harcıyor. Biz, bunun bir ölçüde de olsa önüne geçmek için tavuk besliyoruz. Tavuklarımız yemek artıklarının büyük bölümünü tüketiyor. Yine deneyerek gördük ki, özel yem yiyen tavuklarla yemek artığı yiyen tavuklar arasında büyüme ve sağlık açısından fark yok. Hatta yemek artığı yiyen tavukların eti ve yumurtası çok daha lezzetli. Zaten köy tavuğunun et ve yumurtasının daha değerli olduğu herkesçe bilinir. Bunun yanısıra katı atıklar için bir kompost tankı da kullanılabilir. Gıda atıklarını evlerden toplayıp çöplüğe atmanın anlamı yok. Bunlar, bir kapta toplanıp bekletilirse, kendiliğinden yok olur. Kompostlama olarak adlandırılan yöntemde atıklar kompost tankına atılır. Tanka biraz da toprak dökülür. Topraktaki bakteriler, çöpleri yer ve tankın içerisinde güzel bir toprak oluşur. Kompost tankına, çöktürme tankının dibindeki çamur da atılır.

Sistemin Maliyeti

Bu sistem, on kişilik bir ev için 7 milyona, yüz kişilik bir ev için 35 milyona malolur. İlk bakışta pahalı gibi görünüyor. Bir başka sistemin arıtma işini 2 milyona yaptığını varsayalım. Ancak benim evimde uyguladığım sistem yalnızca arıtmakla kalmıyor, aynı zamanda üretiyor. Çöpü küçültüyor, bahçeye atılabilecek bir toprak parçası haline getiriyor. Arıtılan su, tuvaletlerin rezervuarlarında yeniden kullanılarak su tasarrufu sağlanıyor. Oysa diğer sistem sürekli para gerektiriyor ve çevreye zarar veriyor. Çünkü, çöpü götürüp büyük çöplüklere atmakla sorun çözümlenmez. Yalnızca gözönünden uzaklaştırılmış olur.

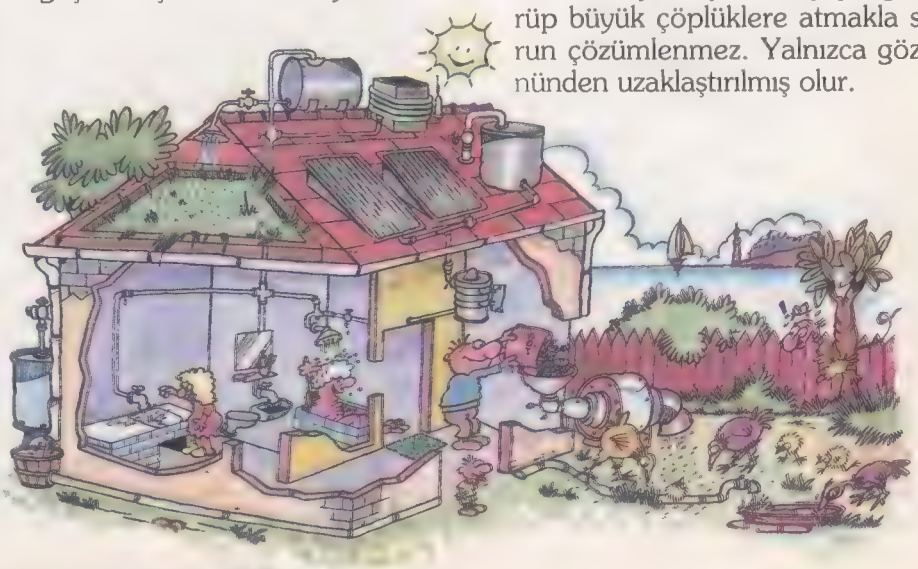

ÖFKELİ BOĞA

Yazan: **Abbas CILGA** Resimleyen: **Ateş SUNAY**

Kentin, "Altıyol" adıyla anılan meydanından geçenler; insan, araba yoğunluğuna tanık olurlar. Altı yolun birleştiği yerde de; öykü kahramanımız Boğayı görürler....

Daire biçiminde bir yer çevrilmiştir o Boğa için. Renk renk çiçekler yetiştirilmiştir çevresinde.

Çiçekler; insanlara, arabalara, kocaman yapılara, gökyüzüne gülümserler sürekli. Güleryüzlüdür tümü. Şimdiye değin; hiçbir çiçeğin asıkyüzlü olduğunu görmedim ben. Sanırım siz de görmemişsinizdir?.....

Mutlu çiçekler arasındaki Boğanın, mutlu biri olduğunu söyleyemem doğrusu. Çünkü öfkelidir o. Öfkenin olduğu yerde, mutluluk olacağı düşünülebilir mi?....

Onu görmemiş olanlar için; anlatmaya çalışayım biraz:

Gri renkli, genç bir boğadır kendisinden söz ettiğim. Ön sağ bacağı dizden kıvrık, karnına doğru çekiktir. Koca gövdesini üç ayağına taşıtmaktadır.

Yere doğru eğik, vuruşmaya hazır duruşludur. Parlak, uçları sivri boynuzlarıyla taşları eşelemek, çevreye kesekler fırlatmak isteği içinde olduğunu belli eder durur. Öne eğikliği; boynunu gerginleştirmiş, gerdanında katlanmalar oluşturmuştur. Kuyruğunu kıvrık tutarak püskül biçimindeki ucunu, sağ kalçasına iyice yaklaştırmıştır. O tüm görünümüyle öfkeli, vuruşkan, vuruşmak için yaratılmış bir boğadır!...

Yolum oraya düştükçe; bakarım Öfkeli Boğaya, çokça bakarım. Onu oluşturan kişilerin ustalığına hep şaşkınlık duyarım. Ustasına saygı çoğalır içimde.....

İsterim ki başkaları da baksın bu usta işi Boğaya. Benim gibi düşünenlerin çoğalmasını beklerim. Fakat insanlar bir telaş, bir koşturmaca içinde akıp giderler yollar dolusu! Zaten çoğu insan kendi koşturmacasına kapılıyor da, çevresindeki ilginçliklerin, güzelliklerin ayırdına varmadan sürdürüyor yaşamını!...

Sihirli değneği olan masal kahramanları vardır masallarda. Onlar; değnekleriyle dokunduklarını değiştirirler. Cansızları canlandırır, canlıları cansızlaştırırlar. Kırmızıyı beyaza, beyazı kırmızıya dönüştürebilirler.

"- O masal kahramanlarından biri gelse de, Altıyoldaki Öfkeli Boğaya bir dokunup canlandırsa? O zaman neler olur acaba?" diye düşünürüm arada.

Sihirli değneğin canlandırdığı Boğa; dalardı yollara, dalardı kentine içine tüm öfkesiyle!.... Öfkeli, güçlü bir boğanın kendilerine doğru geldiğini görünce; korkuya kapılırdı tüm insanlar. Tüm güçlerini bacaklarında toplayıp; koşuşmaya, kaçışmaya yönelirlerdi....

Korku; bulaşıcı hastalıklara benzer yayılmakta. Hemen yayılır, çabuk yayılır... Korkuya kapılmış olarak kaçanları görenler; kaçmanın, korkmanın nedenini sormadan, öğrenmeden; korkunun etkisinde kalırlar. Onlar da kaçışmaya, koşuşmaya yönelirler!....

O zaman seyirci olun karışıklığa!... Kaçan kaçana, yuvarlanan yuvarlananadır! Ayaklar altına düşenler, yaralananlar, ezilenler olur. Acı çekenlerin sızlanmaları, çocuk ağlayışları kulakları doldurur. Kentin trafik düzeni hepten bozulur giderdi!....

Yıllardır gördüğüm Boğanın, bu kentten biri olduğunu düşünürüm. Kentten biri olduğuna göre; canlanınca, kentinde hoşuna gitmeyen durumlar onu öfkelendirir.

Peki neler öfkelenmesine neden olabilir?....

O; çayırı, çimeni, yeşili sever. Çevresine şöyle bir bakınır ki her yer taşlaşmış, her yer betonlaşmış! Bu görünüm canını sıkar. Hem de doyunması için yeşil gerekli, ot gerekli. Bir tutamcık bile ot bulamadığı kent, onun öfkesini çoğaltır. Kentten öncelikle kim sorumlu? Belediye değil mi? Koşardı belediyeye doğru. Belediye binasının önüne gelince derdi ki :

"- Ben de bu kentten biriyim. Yeşillik isterim, çayır isterim! Çevreyi hepten kurutmuş, bana doyunacak yerler bırakmamışsınız. Beni açlığa tutsak etmeye hakkınız var mı? Sizin yaptığınızı bağışlayamam. Cezanızı çekeceksiniz. Böööö!...."

Böyle dedikten sonra; belediye binasının duvarlarını boynuzlamaya yönelirdi.

O sessizliği sever, gürültüden hoşlanmaz. Kent onun istediği gibi mi ya? Taşıtlar, insanı neredeyse sağırlaştıracak gürültüler üretmiyor mu? Bu durum da Boğamızda öfkeler oluştururdu. Gördüğü otobüse, kamyona, otomobile saldırır, onları boynuzlardı.

Yontucusu, onu öfkeli biri olarak oluşturmuş. Hep öfkeli olmaya zorunlu etmiş kendisini. Bu kolay mı? Ustasına da öfke duyabilirdi. Onun çalışma yerine giderdi de derdi ki:

"- Beni oluşturan, beni yapan usta! Öfkeli yaşamak mutluluk mu? Hep öfke içinde oluşumun, mutsuzluğum olacağını düşünmedin mi? Öfkesiz, mutlu bir boğa olarak yapılsaydım daha iyi olmaz mıydı? Senin atelyeni, senin bana hazırladığın güçlü boynuzlarımla yerle bir edip, tüm araçlarını, gereçlerini yok edeceğim. Böylece; mutsuz boğalar oluşturmanın önüne geçeceğim. Dayan boynuz darbelerime dayanabilirsen usta! Böööö!...."

Bu düşündüklerim, biraz olumsuz düşünceler değil mi? Olumlu düşünceler ürettiğim de olur. Derim ki kendi kendime:

"- Şu madenden yapılma güzel Boğa canlansa?... Çevresine toplanıp onu sevsek, okşasak?... Sevgimiz, okşayışımız kendisini öfkesinden arındırsa?... Öfkesiz bir duruş içinde, dört ayağının üstünde olsa?... Çenesinin altının kaşınmasını severmiş hayvanlar. Biz onun çenesinin altını kaşısak kaşısak?... Güvenini kazansak, mutlanmasını sağlasak?... Önümüze katıp; kırlara, çayırın çimenin bol olduğu

yerlere götürsek?... Gönlünce otlasa, gönlünce doyunsa?... Sonra da yatsa çimenlerin üstüne? İşkembesine indirdiklerinin tadını çıkara çıkara geviş getirse kentimizin Boğası?..."

Bunları düşünürüm işte. Öyle etkileyici, öyle canlı görünümlü ki; bundan sonra gene onun seyircisi olurum. Kim bilir neler düşündürecek bana? Çünkü bir sanat yapıtı karşımızdaki. Öyleleri insanı sürekli düşündürür, yeni düşünceler üretmesini sağlar. Keşke öfkeli, öfkesiz boğalar, başka sanat yapıtları çoğalsa kentimizde?... Kendilerine baktıkça; yeni düşler, yeni düşünceler üretsek? İyi olmaz mıydı öylesi? Düşünmeyen, düşlemeyen insan neye yarar ki?...

ÖYKÜ

BENDEN SELAM GÖTÜRSÜN...

Yazan: Salim ŞENGİL **Resimleyen:** Nural BİRDEN

Üç çocuktan en küçüğü, elinde sıkı sıkıya tuttuğu kırmızı balonu, bir üçgenin eğik çizgisi duruşunda, arkasına doğru daha da yaslanarak halatı çekti; bodoslamadan tekne iskeleye yanaştı. Ondan büyük iki kardeşinin binmesine yardım etti. Sonra da, önünde boyundan yüksek duran teknenin başüstü küpeştesine, umulmaz bir çeviklikle atlayıverdi.

En büyüğü on bir yaşlarında vardı, yoktu. Gitti, kıçüstünde bir yerden balık düzenini çıkardı. Getirdiği yemleri özenle oltalara taktı. Sonra ucu kurşunlu misinayı salladı, salladı denizin uzağına fırlattı.

Çocukların bindiği tekne gezi motoruydu. Bakımlı, düzenli, her yeri gıcır gıcırdı. Başüstünden buruna doğru üçgenleşen, güverteye çıkıntılı, bir iki yuvarlak lombozlu başaltı ve kaptan yeri, ayrı bir bölümünü oluşturuyordu. Oradan başlayarak aralıklarla yükselen ince çubuk demirler üstünde güneşlik, teknenin kıçına dek uzanıyordu. Nedense orta yerinden yarısı biraz daha yüksekçe yapılmıştı. Yedi sekiz yaşlarındaki ortanca, güneşliğin o bölünmüş yerinden demir çubuğu avuçlarıyla kavrayarak sallanmaya başladı. Küçük olanı dörtbuçuk, beş yaşlarındaydı. O da gitti, kıçüstünde güneşliği taşıyan çubuk demirlerden birine elindeki kırmızı balonu bağlamaya çalışırken, 'Ya ipini elimden kaçırırsam!' diye düşündü. Ardından üşür gibi oldu, titrediğini sandı. Bir balona, bir de sonsuz gökyüzüne baktı sessizce. Gökyüzü maviden tozpembeye dönüşüyordu akşamüstü. Göğün derinliği onu içine çekiyormuş gibi oldu, korktu. Salıncakta sallanırken duyduğuna benzer bir ürperti içini alazlayıp geçti. Tanımsız bir duyguydu bu yüreğinde titresen...

Bir ses yankılanıyordu sanki uzaklarda:

"Ne oldu sana?"
"Çok güzel de..."
"Balon mu?"
"Yok, gök."
"Dur, balonun kaçmasın, bileğine bağlayalım..."
"İstemem, elimde tutarım."

Kırmızı balon, çocukla mavi gök arasında gizli bir uzlaşmanın simgesidir. Gökyüzü, çocuk, paylaşırlar balonu. Bir beyaz bulut geçer gider uzaklara. İpin ucunda balon oynaşır. 'Sakın ipi elinden kaçırma! Tut emi!' Şimdi anımsadığı annesinin sesidir bu. Nedenini kestiremez, koşmaya başlar. Annesinin ardından mı, balonun mu? Çocuk yarış eder sanılır balonla. Erişilmez bir sevgidir onun için balon, kırmızı renginde büyüyen. Balona bakarak koşarken, ayağı taşa takılır, kaçar elinden balon çocuğun. Yüreği birdenbire çarpar göğüs kafesinde hızlı hızlı. Balonun dönüşü yoktur artık. Süzülüp gidişine, gökyüzünün güzelliğine, derinliğine dalıp gider.

Nasıl olduysa, güneşliğin çubuk demirinden kurtulan, uçup uzaklaşan balonun ardından, bir şeyin daha güzelliğinin farkına varır şimdi. Belki annesi de oralarda bir yerdedir diye düşünür.

Masmavi, derin boşlukta salına salına uçar gider balon, önce bir duraksar, başını sallar, sağa sola döner kendi çevresinde. Yoksa özgürlüğüne kavuşunca, dans mı ediyor diye bir kuşku düşer çocuğun içine. Son bir kez daha aşağıya bakar sanki, sonra yükselmeye başlar gökyüzüne, maviliklere, sonsuzluğa ve yalnızlığa... Güçsüz dişlerini sıkar çocuk, ağlamamak için kendini zor tutar onurla. Bir damla yaş, göz oyluğundan buhar olup uçar balonun ardından. Yükseldikçe yükselir, uzaklaştıkça uzaklaşır, küçüldükçe küçülür. Balonun özgürlüğüne kavuşmasından sevinç

duyar. Derin bir soluk alır, göğsü şişer. Sonra bu koca soluk: 'Selam götürsün benden anneme.' diye. sözcük olur dökülür ağzından. Gökyüzünde bir noktadır şimdi uçan balon...

Uzaklardan, ta uzaklardan yankılanır bir ses, gelir kulağına çarpar dalga dalga:

"Bebelere balon, bebelere balonlar..."

Ahhh, parası olsa baloncudan tüm balonları satın alıp gökyüzüne bıraksa, hepsi özgürlüğüne kavuşsa, ne güzel olurdu, diye içlenir.

Balonun yarı yerinden kopmuş ipi, tentenin çubuk demirinde sallanıyordu. Önce denize, sonra göğün derinliğine, akşamın karanlığı, yalnızlığı inmişti.

Gerisine dönüp baktığında çocuk, tentenin altındaki küçük ampulün yandığını, portatif yemek masasının açılmış olduğunu, ekmeğin dilimlenmiş sepet içinde, mavi çaprazlama çizgili masa örtüsünün üzerine renkli plastik tabakların konulduğunu görür... Babası, başaltında, kaptan yerinin önünde birşeyler kızartıyordur.

Az sonra, yemek tabaklarını ellerine aldılar, gaz tüpünün yanında kuyruk oldular. Küçük balıkları kızgın tavaya, bir atıp bir çıkaran babaları, delikli, yayvan bir süzgeçle yağları süzülenleri tabaklara bölüştürdü.

Hepsi yemek masasının çevresine oturdular. Babaları, şişeden kadehine rakı koydu, bardağına da su doldurdu. İçkisinin ilk dolu yudumunu çekti. Ardından da iki küçük balığı kuyruklarından tutarak

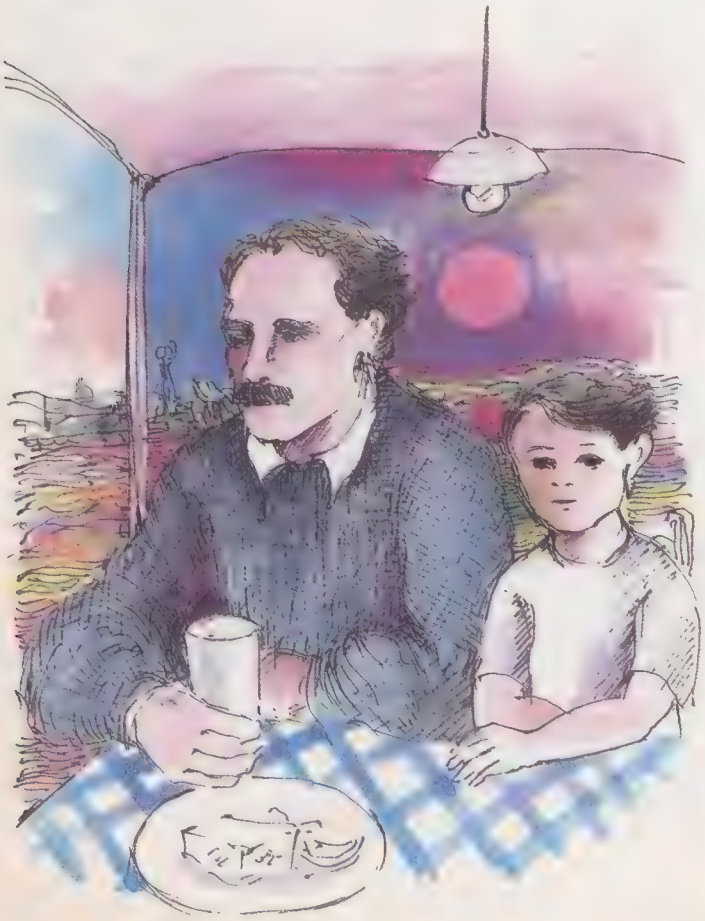

ağzına attı. Derin bir soluk aldı. Çocuklar da yemeklerini yemeye başladılar. Babasının yanında en küçük oğlan, karşısında ortanca, dikdörtgen masanın ucunda da abileri oturmuştu. Gündüzün sıcağından sonra kıyıdan ince bir esinti başlamıştı.

Kıyı gazinolarından, birbirine karışan anlamsız çalgı sesleri geliyordu. Çocuklar yemeklerini yediler, babalarının içkisi daha bitmemişti. Büyük oğlan kirli tabakları topladı, gaz tüpünün yanında bulaşıkları yıkamaya gitmişti. Ortanca, tentenin boşluğundaki çubuk demiri avuçlayarak sallanmaya başladı. En küçük çocuk, bir rüyadan uyanmış gibiydi. Babasına biraz daha sokuldu.

Salim ŞENGİL

1913 yılında Selanik'te doğdu. 1938 yılında Ankara Lisesi'ni bitirdi. Bir süre banka memurluğu yaptı. "Seçilmiş Hikayeler" ve "Dost" dergilerini yayımladı. Başlıca kitapları: "Kafasını Törpüleyen Adam (1943 hikayeler)", "Es Be Süleyman Es (1980 hikayeler)".

SİVRİ DİŞLER

Demek bugün yemeğe bir hayvan davet ettiniz. Davetliniz bir tilki mi ? Ne ikram edeceksiniz ona? Patates kızartması mı, salata mı, lezzetli bir hamburger mi? Tilkinin ağzına, dişlerine bakabilseydiniz, ne yediğini tahmin edebilirdiniz. Dişler yenen yemeklerle ilgili iyi ipuçları verir.

Çoğu omurgalı hayvanın dişleri bulunur. Ama bir hayvanın dişi diğerininkinden farklı olabilir. Her hayvanın yiyeceklerine, yiyeceklerini buluş tarzına uygun dişleri vardır. Davet ettiğiniz tilki kerevize kesinlikle burun kıvırırdı. Onun yerine üzerine atlayacağı lezzetli bir fareye ne dersiniz?

Bir kunduz da kerevize bakmazdı. Ama kunduzlar ağaç dallarını kemirirler: Hem yiyecek hem de yuvalarını yapacakları malzeme olarak.

Çalışkan kunduz birinci sınıf bir inşaatçıdır. Dişleri ve pençeleri onun aletleridir. Büyük ön dişlerine bir bakın! Keskin dişleri hiçbir zaman durmaz. Dişlerini hep keskin olmaları ve fazla uzamamaları için sürekli kullanmak zorundadır. Ön dişlerini bizim balta kullanışımız gibi kullanır. Bir kunduz, yalnızca birkaç dakika içinde bir kavak ağacının 15 cm'lik gövdesini kemirebilir. Eğer ağacın gövdesi, yuvasına taşıyamayacağı kadar uzunsa, daha küçük parçalara böler.

Ön dişler yalnızca ağaçları kesmek için değildir. Kunduz bunları ağaç kabuklarını soymak ve yemek için kullanır. Üst kısımdaki yumuşak dalları afiyetle yer. Birazını da gölün dibinde saklar. Kunduz boğazını, büyük ön dişlerinin arkasındaki kürk kaplı deri parçasıyla kapatabilir. Bu su altında yüzmesine ve aynı zamanda su yutmadan ağaç dalları taşımasına yardımcı olur.

Başka bir hayvan, vaşak, iyi bir avcıdır. Ağaçları kesmeye veya barınak yapmaya ihtiyacı yoktur. Vaşak yiyecek aramak için dolaşır. Nerede dolaşıyorsa evi orasıdır. Doğal olarak dişleri kunduzunkinden farklıdır. Dişler, vaşağın yiyecek bulma yöntemine uygundur.

Çoğu etobur gibi vaşak, başka hayvanların etiyle beslenir. Etoburların büyük, güçlü köpek dişleri vardır. Yetişkin bir vaşağın köpek dişleri bir pumanınkiler kadar uzun olabilir. Vaşak pumadan küçük olsa bile.

Aç bir vaşak bazen, geyik kadar büyük ve çevik bir hayvana saldırabilir. Büyük bir kaya veya ağaçtan sıçrayarak güçlü dişlerini kurbanının boynuna saplar. Vaşağın köpek dişleri, omur iliğini deldiği an geyik ölür. Vaşak geyiğin etlerini koparmak için sivri dişlerini kullanır.

Vaşakların çene kemiğinin arkasında bulunan öğütücü dişlere pek gereksinmeleri yoktur. Çünkü yiyeceklerini büyük parçalar halinde yutarlar. Bu yüzden, vaşağın geyikten daha az ezici dişi bulunur. Geyik ise, yediği yaprakları, küçük ağaç dallarını öğütmek için ezici dişlere gereksinme duyar.

Geyik gibi otoburlar, keskin köpek dişleri olmadan da yaşamlarını sürdürebilirler. Çünkü geyikler başka hayvanlara saldırıp yemezler. Bunun yerine bitki yerler. Geyiğin, üst çene kemiğinde hiç ön diş yoktur. Üst köpek dişlerinin yerine sert bir kabartı vardır.

Geyik, kalem inceliğindeki dalları alt köpek dişleriyle ısırır. Ama eğer dallar daha kalınsa, ön ezici dişleriyle çiğner. Sonra da yiyecekleri arka ezici dişleriyle öğütür. Eğer geyik, yaşlanacak kadar yaşayabilirse arka dişleri çiğnemelerden yıpranır.

"Dişlerim yıpranmasın!" diye düşünmeyecek tek hayvan, köpekbalığıdır. Köpekbalıklarının dişleri yaşadıkları sürece yenilenir. Kullandığı dişlerin dışında, dört veya daha fazla sıra yeni dişler vardır. Kullanılan dişler düştüğünde yerine yenileri gelir. Bazı köpekbalıklarının dişleri iki haftada bir değişir.

Çoğu köpekbalıklarının dişleri, koni şeklinde, çok sivri ve çok keskindir. Isırmak; fokların, balıkların, diğer köpekbalıklarının etlerini koparmak için ideal dişler.

Diğer hayvanların da kendi özel gereksinmeleri için özel dişleri vardır. Avını zehirleyen yılanın, bu iş için sivri, oyuk ön dişleri bulunur. Bazı bilim adamları, deniz aslanının uzun köpek dişlerinin üzerinde okyanus dibinde kayabildiğini düşünürler. Deniz aslanı dişlerini kayak sopaları gibi kullanarak, bıyıkları ile denizyıldızları arar. Bu güçlü dişleri, deniz aslanının ağır vücudunu sudan karaya çekmesine de yardımcı olur.

Timsah da avını parçalara ayırırken dişlerini kaybedebilir. Fakat onun da köpekbalıkları gibi yerine koyacak hazır dişleri vardır.

Bir daha, vahşi bir hayvanı yemeğe davet ettiğinizde, önce ne tür dişleri olduğunu öğrenin! Sonra, tek başına yemek yemeyi tercih edebilirsiniz. Aman dikkat! Çünkü misafiriniz kıvırcık salata yemektense sizi yemek isteyebilir....

AŞK İÇİN PİSLİKTE YAŞAR

Erkek yeşil deniz kurdu (Bonellia viridis) ,dişisinin binde biri büyüklüktedir. Erkek, dişinin hem idrar kesesi hem dişilik organı olan torbasında yaşar. Larvaların erkeği ile dişisi birbirinden farklı değildir. Torbadan dışarı çıktıklarında olgun bir dişiye rastlarlarsa kendilerini onun gövdesine bağlar ve üzerinde asalak olarak yaşarlar. Aksi takdirde dişi olarak gelişirler. Üreme sırasında dişinin iki görevli torbasına girerek tohum salgılar ve yumurtaları döllerler.

ZEHİRLENMEYEN TAVŞAN

İnsanlar için son derece zehirli dolayısıyla öldürücü mantarlardan biri, Ölüm Meleği'dir (Amanita phallolides). Fakat Amerikan Tavşanı (Lepus amerianus) bu mantarı severek ve bolca yer. Hiçbir zaman da zehirlenmez. Ölümcül zehirden etkilenmeyen tavşanın vücudunda nasıl bir düzenin bulunduğu bugün bile anlaşılmış değildir.

ARILARA ÖLÜM CEZASI

1864 yılında bir kovandan bal çalmak için hârekete geçen fakat arıların (Apis mellifera) toplu hücumuna uğrayıp zehirlenerek ölen kişiyi savunan savcı, arıların dumanla boğularak ölüm cezası almalarını sağlamıştır.

MADALYALI KAZLAR

Roma İmparatorluğu'nun Galya çevresinde kurduğu geçici kalelere yapılan baskınları nöbetçiler önleyemedikleri için kale içinde küçük kaz sürüleri (Anser anser) bulundurulmuştur.Bu uygulamadan sonra Romalı askerler kazları kutsal saymış ve yılın belli günlerinde çeşitli şekillerde ödüllendirmişlerdir.

ÜCRETSİZ ISITMA ARACI

Ağırlığı 600 kg olan bir inek (bos taurus), 1.2 kilovatlık ısı üretebilir. 20 inek ile yüz elli metrekarelik bir alan ısıtılabildiğinden yılda 3300 litre fuel-oil kullanılmış demektir. Havalandırma düzeniyle ahırdan atılan sıcaklık pompalarla emildiği takdirde suyun sıcaklığı kırk ilâ elli dereceye çıkarılabilir. Bunu yüzyıllardan beri bilen çiftçiler ahırları üzerindeki odalarda odunu ve tezeği yakıp kül etmeden ısınabilmiş fakat koku sorununa çare bulamamışlardır. Kokuyu alacak yeni buluşlarla ısınma köy hayatına kolaylıklar ve ekonomi getirebilir.

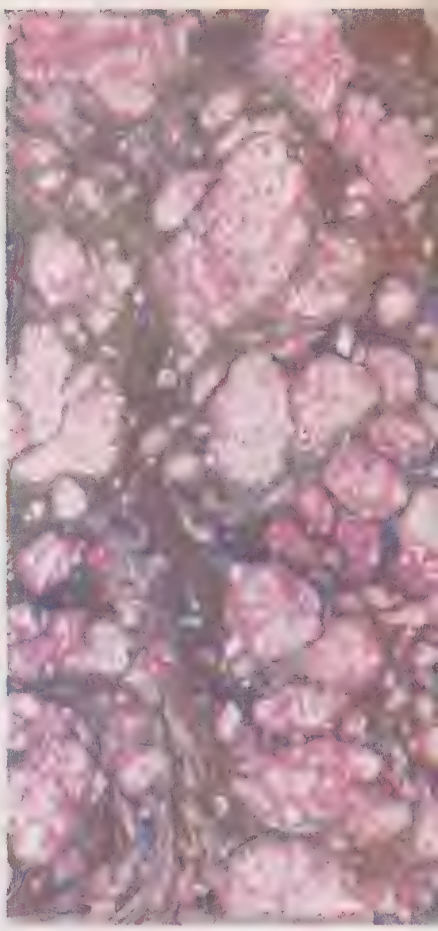

THİS YEAR

7 June 1991

Everyday in class
Happily all of us
Worriedly in exams
Naughtly in break times.

Were very excited
In the first Common Test
Will be terrified
In the Final Test.

Solvining the problems
Listening the advices in Science
Chatting in Turkish lessons
Being quiet in quizes.

In our class
Can't be miserable
While you're with us
Won't forget Prep A
For the rest of our lifes...

(For Prep A...)

(Şiirin orjinali İngilizcedir.)

BU YIL

7 Haziran 1991

Hergün sınıfta
Hepimiz mutlu
Yazılılarda üzgün
Teneffüslerde yaramaz.

Çok heyecanlıydık
İlk genel yazılıda
Çok korkacağız
Final yazılısında

Matematikte problemleri çözüyor
Fende öğütleri dinliyor
Türkçede dedikodu yapıyor
Yazılılarda sessiz oluyoruz.

Sınıfımızda
Üzgün olamazsınız
Bizimle birlikteyken
Hazırlık A'yı hiç unutmayacağız
Hayatımız boyunca...

(Hazırlık A için...)

GÜZEL GÜLÜŞLÜ GEN

Bu şiirin ozanı, 15 yaşındaki arkadaşımız Merve Oflaz. Merve, çok güzel gülüyor, çok güzel resim yapıyor ve çok güzel kıvırcık saçları var.

Okudukları, dinledikleri ve izledikleriyle bizlerden biri. Boş durmayı sevmiyor. Sözgelişi, müzik dinlerken pencerenin önüne oturup gelene geçene bakmak onun yapacağı birşey değil. O, bir yandan müzik dinliyor; bir yandan kitap okuyor, el becerilerini geliştiriyor, içine birşeyler yazdığı ve resimler yapıştırdığı bir defter tutuyor, resim yapıyor... Arkadaşlığı, annesini ve onun düz saçlarını çok seviyor.

Merve, şimdiye dek iki özel sergi açtı ve karma sergilere katıldı. Resim yarışmalarında dereceler aldı.

Biz, arkadaşımızı birkaç tümceyle tanıttık. Ama en iyisi, Merve'yi Merve'den dinlemek.

Resme üç yaşında başladım

1976 yılında, İstanbul'da doğdum. Balmumcu Özel Deneme Lisesi 1. sınıf öğrencisiyim. 3 yaşımdan bu yana resim yapıyorum. Resme yönelmemde annemin etkisi oldu. Zaten ilgim vardı. Annem de destekleyince resimle daha fazla ilgilenmeye başladım. İlk özel sergimi geçen yıl 8 Mayıs'ta okulda açtım. İkinci özel sergimi ise Sultanahmet'teki Caferağa Medresesi'nde. Ancak gelecekte resmi meslek olarak seçmeyi düşünmüyorum. Aslında hangi mesleği seçeceğime henüz karar veremedim. Bazen psikolog olmayı düşünüyorum. Ama düşüncem yakında değişebilir.

Bedri Baykam, Türkel Türegün, Rembrandt, El Greco, Pablo Picasso ve Cemil Başo çalışmalarını en çok beğendiğim ressamlar.

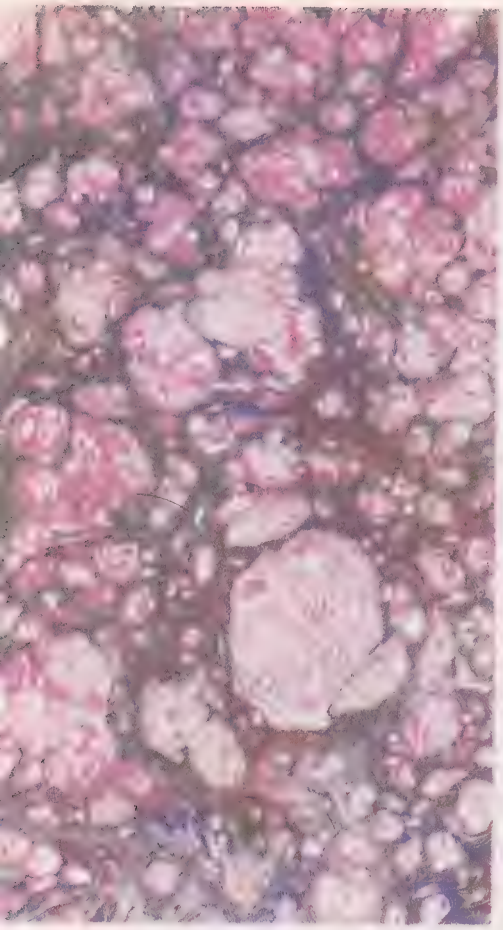

Somaki Ebrusu

Ç RESSAM

Battal Ebrusu

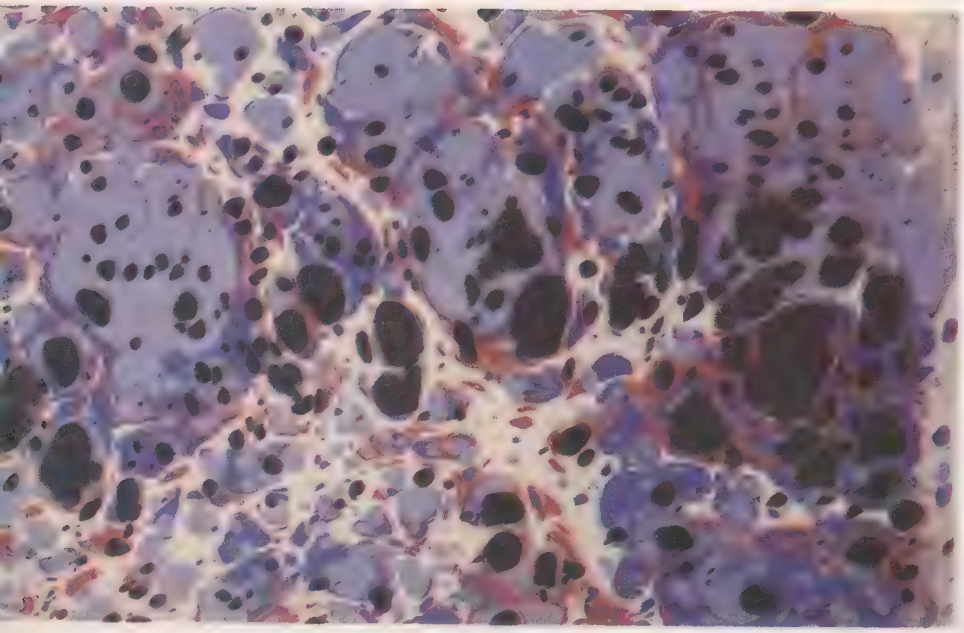

Kumaşlar kendinizi koruyun!

Bristol kağıdı üzerine yağlıboya ile çalışıyorum. Ancak fırça yerine; spatula, bıçak ve kumaş parçaları kullanıyorum. Spatula ile çalışmak fırçaya oranla biraz daha zor. Daha çok peyzaj, yani manzara resimleri yapıyorum. Bir manzara resmini 10-15 dakika içinde bitiriyorum. Bunun dışında, pastel, suluboya, seramik ve batik çalışmalarım da var. Geçen yaz annemle birlikte ebru kurslarına gittik. Oldukça ilginç ve güzeldi.

Ben küçükken duvarları boyamadım. Ama, kumaşla çalıştığım için pekçok örtü kestim. Anaokuluna giderken anneannemin en güzel örtülerinden birini kesmiştim. Son olarak bir minderin örtüsünü çıkarıp aldım. Annem ona başka bir örtü geçirmek zorunda kaldı. Ama iyi ki almışım, çok güzel desen veriyor.

Kim korkar korku filmlerinden?

Güzel sanatların diğer dallarına da ilgi duyarım. Tiyatroyu, müziği, edebiyatı ve sinemayı çok severim. Kitaplar da ilgimi çeker. Daha çok korku ve serüven romanları ile şiir kitapları okurum. Benim yaşımda pekçok arkadaşım korku romanları okumayı seviyor. Korku filmlerine de bayılırım. Bazıları korku filmi izlerken korkar, ama ben korkmam. İzler izler, gülerim.

Hüseyin Rahmi Gürpınar, Prof. Acar Baltaş, Stephan King, Reşat Nuri Güntekin en sevdiğim yazarlardır. En sevdiğim şair ise Orhan Veli Kanık'tır. Orhan Veli'nin "Yolculuk" adlı şiiri çok hoşuma gider. Geçtiğimiz yıl okulumuzda Orhan Veli'yi anma amacıyla bir piyes düzenlemiştik. O piyeste şiir okumuştum. Arasıra ben de şiir yazarım. Yazdığım şiirler daha çok cumhuriyet, vatan ve Atatürk konulu. Katıldığım şiir yarışmalarında çeşitli dereceler aldım. Sanırım şiir yaz mayı gelecekte de sürdüreceğim.

Müziği severim, New Kids On The Block dinlerim

Müziğin her türünü dinlerim. Ama özellikle pop müziğini... En beğendiğim müzik grubu New Kids On The Block. Odamın duvarlarında da bu grubun resimleri var.

Spor yapmayı da seviyorum. Bir ara tenis kurslarına devam etmiştim. Sonra bırakmak zorunda kaldım. Çünkü zaman yetmiyordu. Şimdi zaman zaman basketbol ve voleybol oynuyorum. Koyu Fenerbahçe'liyim. Fenerbahçe'nin Galatasaray'ı 2-0 yendiği maçtan sonra sınıfımızdaki Fenerbahçe ve Galatasaray taraftarları tartıştı. Sonunda biz Galatasaray'lı arkadaşlarımızı yendik.

Bir köpeğim olsun isterdim. Ama evimiz köpek beslemek için uygun değil. Ben de Morgül ve Yaşam adlı beta cinsi balıklarımla, Sisi ve Bibi adındaki muhabbet kuşlarımla avunuyorum.

Ah şu saçlarım

Okula gitmek için oldukça erken kalkarım. Giyinirim. Saçlarımla uzun bir süre uğraşırım. Çünkü kıvırcık olan saçlarım bir türlü şekle girmez. Saçımı düzelttikten sonra kahvaltımı eder ve okula giderim. Ben okul araç-gereçlerimi ve diğer eşyalarımı dikkatli ve tutumlu kullanırım. Çünkü küçükken okuduğum "Ben de Çocuktum" adlı kitaptan çok etkilenmiştim. Kitabın yazarı Aziz Nesin, çok zorluklar çekerek büyüyen ve okuyan bir çocuğu anlatıyordu. Sanırım kitaptaki çocuğu

düşünerek daha tutumlu oldum.

Okul dönüşü ödevlerimi yapmaya başlarım. Yemek arası verir, sonra yine devam ederim. Bunun dışında kalan zamanda TV izlerim, kitap okurum, müzik dinlerim. Okul acıkken resim yapmaya pek fırsatım olmuyor. Ama tatillerde hergün resim yaparım. Haftasonu tatilerinde sinemaya ya da tiyatroya giderim. Arkadaşlarımla birlikte olurum. Kitap okurum. Annemle gezerim. En son Ninja Kaplumbağaları filmine gittim, çok beğendim. Özellikle kaplumbağalar çok hoşuma gitti.

Posterlerimizi değişelim mi?

Bazı arkadaslarımız okulunu pek sevmez. Ama ben çok seviyorum. Zaten yapılan bir ankette, okulumuzda okuyan tüm öğrencilerin okulunu çok sevdiği ortaya çıktı. Okulumuzda eğitsel kol çalışmaları çok fazla yapılır. Bu çalışmalar hepimize zevk verir. Öğretmenlerimiz bizlerle arkadaş gibidir.Öğretmenlerin hepsi tüm öğrencileri tanır ve onlarla ilgilenir. Ayrıca öğrenciler de gerçekten çok iyi anlaşır.

Arkadaşlarımla ilişkilerim bence çok iyi. Tüm arkadaslarımı seviyorum. Arkadaşlığımız yalnızca okul içinde sürmüyor. Okul dışına da taşıyoruz. Haftasonu, şubat ve yaz tatillerinde de görüşüyoruz. Sinema ve tiyatroya genellikle birlikte gideriz.

Taraklı Şal Ebrusu

Kız arkadaşlarımla beraberken dedikodu yaparız. Son filmler ve kasetler hakkında konuşuruz. Ayrıca bizim aramızda bir alışveris vardır. Beğendiğimiz sanatçıların, pop müzik gruplarının resimlerini, posterlerini birbirimize vererek değiştiririz. Kimilerimiz bu resimleri defterlere yapıştırır.

En iyi arkadaşım annem

Burçlara inanırım. Ben Aslan burcundanım. Aslan burcundan olanlar: cömert ve dürüst olurlar. Eleştiriye gelemez ve lider olmayı severler. Annem burçlara inanmaz. Ama bazen o bile burcumun özelliklerini taşımama şaşar. Nazara ve kara kedinin uğursuzluğuna inanırım. Cebimde her zaman nazar boncuğu vardır. Ama tabii bunların hepsi batıl inanç. Haa, söylemeyi unuttum. Aslan burcu insanı kıskanç olur. Ben de bazen kıskançlık yaparım. Örneğin, düz saçlıları kıskanırım. Annem de düz saçlı. Onun saçlarına çok özenirim.

Annemle çok iyiyiz. O bazen annem, bazen ablam, bazen kardeşim, bazen de arkadaşım olur. Onunla herşeyi çok rahatça konusurum. O da benimle. Birbirimizin fikrini almayı hiç unutmayız. Annem en iyi arkadaslarımdan biridir. Benimle olduğu kadar arkadaşlarımla da anlaşır. Bizim dilimizden çok iyi anlar. Bir de oyunda kazanamadığında oyunbozanlık yapmasa...

Commodore ve siz sınavı kazanırsınız.

Anadolu liseleri ve özel okullara giriş sınavında en büyük yardımcınız Commodore bilgisayar ve onun hazır eğitim programlarıdır.

Commodore, ilkokuldaki dersleri pekiştiren çok sayıdaki hazır program ve özel **Anadolu Liselerine Hazırlık** paket programıyla başarınızı garantiye alır.

Sınavlara Commodore'unuzla hazırlanın. İstediğiniz okulu rahatça kazanın.

Teleteknik
ELEKTRONİK SANAYİ VE TİCARET A.Ş.

Merkez: Rıhtım Cad. Neslı Han 207/2, 80030 Karaköy, İstanbul
Tel: 1-145 13 30 (4 hat) Tlx. 25731 ttfk tr. Faks: 1-145 07 93
Bilgisayar Uygulama Merkezi: Silahhane Cad. Ralli Apt. 59
80200 Teşvikiye, İstanbul. Tel: 1-131 15 50

Teleteknik bir KA'ALA kuruluşudur.
COMMODORE, Commodore Electronics Limited'in tescilli markasıdır.

Commodore

REKLAMCILIK

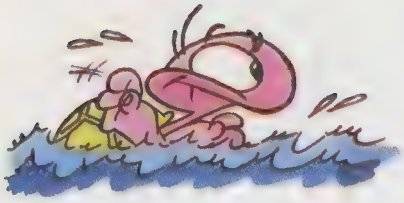

Kırmızı, mavi ve beyaza boyanmış hortumundan sular fışkıran, kocaman dişleri turuncu renkli, sarı kulaklı yeşil renkli bir fil gördünüz mü? Ben gördüm... Afrika'nın balta girmemiş ormanlarında değil, hele Hindistan'da hiç değil, peki nerede? Nerede biliyor musunuz?.. Fransa'nın başkenti Paris'in göbeğinde... Dünyanın en çok gezilen sanat ve kültür merkezi olan Centre Pompidou'nun yanıbaşındaki havuzun içinde.. Paris'e gidenlerin görmeden edemeyeceği bir yer burası.

İsterseniz size önce bu dev boyutlu bir gemiye benzeyen kültür merkezinden sözedeyim. Cam ve çelikten yapılan bu kültür merkezine halk "Kültür Gemisi" adını takmış... Yapımı 31 Ocak 1977'de biten bu sanat gemisinin mimarları İtalyan Renzo Piano ve İngiliz Richard Rogers'tir. İçinde dünyanın en büyük kütüphanesinin yanısıra, sergi salonları, müzik stüdyoları, eğitim merkezleri, konferans salonları var.

Kültür merkezinin en güzel yanlarından biri de önündeki alanda olup biten şeyler... Neler mi oluyor? Sözgelimi yüzünü beyaza boyamış bir mim sanatçısı gösteri yapabiliyor. Alev yutanlar, incecik çemberleri döndürerek dans edenler, altı yedi adet topu aynı anda havaya atıp tutanlar, ilginç gösteriler yapan akrobatlar, en çok da portatif müzik cihazlarını yere kurup müzik yapan müzisyenler, tiyatrocular. Üstelik bunların çoğu Fransa dışından, Afrika'dan, Asya'dan gelen sanatçılar... Eğer şovlarını beğenirseniz birkaç frank verip vermemekte serbestsiniz...

İşte bu sayfalarda resimlerini gördüğünüz heykeller de sizleri şaşırtıp güldürmek için sürekli şov yapıyorlar... Hem de ücretsiz olarak... Kocaman bir havuzun içine yerleştirilen bu heykeller kültür merkezini görmeğe gelen çocukların yanısıra büyüklerin de sevgilisi...

Suyun içinde garip sesler çıkararak dönen kocaman bir sol anahtarına ne dersiniz? Ya mavi, kocaman bir şapka heykeline?.. Ya da bir metre boyunda, kırmızı bir dudak. Arasından sular fışkırıyor üstelik. Rengârenk boyalı bir kalp heykelinin yanında, Afrika totemine benzeyen heykel de çok seviliyor. Birbirinden ilginç hareketlerle sürekli dönüp duran garip bir makinaya benzeyen heykel ise bilim kurgu filmlerinden çıkmış gibi. Her taraflarından sular fışkıran bu heykellere biraz fazla yaklaşmakta sakınca yok. Ama mevsim yaz ise. Çünkü yaklaşanı fena halde ıslatıyorlar.

GÜLDÜREN

DOĞAN KARDEŞ ABONELERİ, ARTIK GELECEĞİNİZ GÜVENCEDE...

Sevgili arkadaşlar,

DOĞAN KARDEŞ abonelerinin bundan böyle çok önemli bir ayrıcalıkları daha var: Yaşam Sigortası!..

Hepiniz, sigortanın ne anlama geldiğini, sigortacılığın ne olduğunu biliyorsunuz. Bir insanın ya da bir varlığın (mal varlığı, eşya vb.) sigortalanması, onun, olası veya beklenmedik tehlikelere, zararlara karşı güvence altına alınması demektir.

Örneğin, derginizin basıldığı kâğıt, çok büyük miktarlarda ve büyük paralar ödenerek sağlanmaktadır. Bu kâğıt, satıcı firmadan DOĞAN KARDEŞ'e ulaşana kadar, uğrayabileceği çeşitli zararlara karşı (yangın tehlikesi, yağmura maruz kalma tehlikesi gibi...), taşıyıcı firma tarafından sigorta ettirilir.

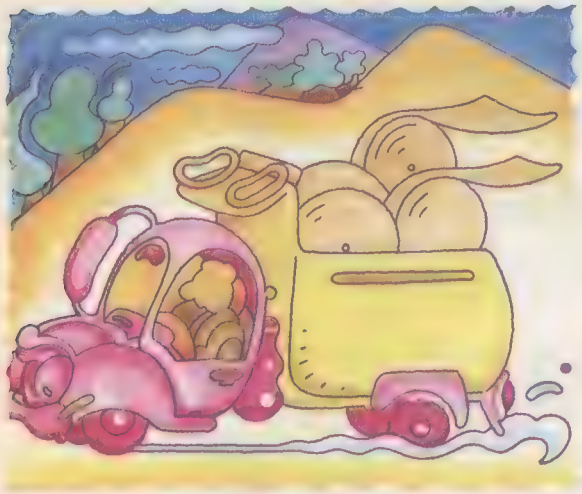

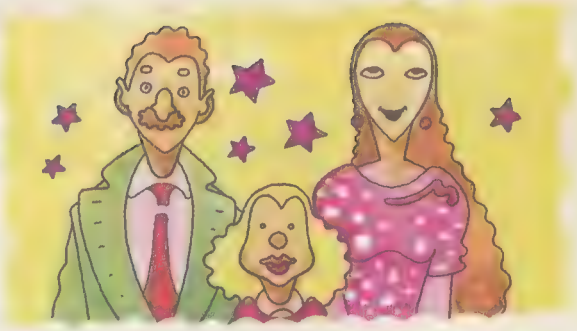

Yapacağınız tek şey, ön başvuru formunu (derginizin ekinde bulacaksınız) doğru ve eksiksiz bir şekilde ebeveyninize doldurtup, imzalattıktan sonra, abone formunuz ve abone bedelini yatırdığınıza ilişkin banka dekontu ile birlikte bize göndermeniz...

DOĞAN KARDEŞ, abonelerinin Yaşam Sigortası işlemini yapıyor ve ilk primi ödüyor.

DOĞAN KARDEŞ aboneliğinizle birlikte, YENİ SÜPER YAŞAM SİGORTANIZ da başlamıştır...

Yine, örneğin, I. Ulusal Çocuk Kurultayı'na katılan tüm delegelerimiz, yuvalarından ayrıldıkları andan başlamak üzere, yeniden evlerine dönene dek, bizlerle geçirdikleri süre boyunca sigorta ettirilmişlerdi...

Kısacası, sigorta, bizleri ve bize ait şeyleri korumak amacıyla geliştirilmiş bir sistemdir.

Ancak...

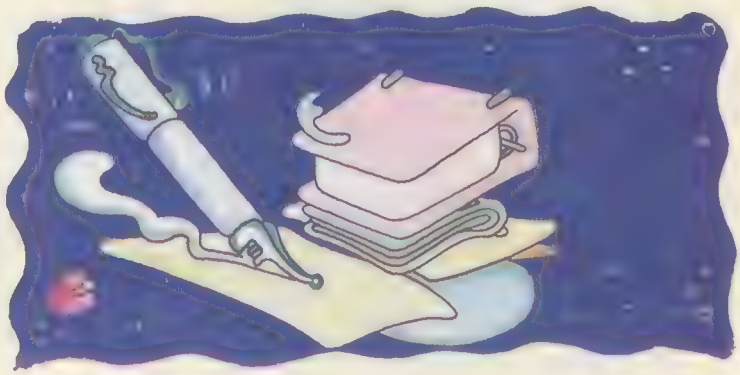

DOĞAN KARDEŞ'in abonelerine sunduğu bu yeni olanak, yalnızca onları ve yakınlarını korumak amacını taşımıyor.

DOĞAN KARDEŞ-HALK YAŞAM SİGORTA işbirliği, abonelerimiz için sürekli bir güvence de oluşturuyor: YENİ SÜPER YAŞAM SİGORTASI ile bugününüz güvencede, öğrenim hayatınız güvencede, geleceğiniz güvencede...

Sevgili arkadaşlar,

Bu ayrıcalığı sürdürmek, ondan sonra artık sizin ve büyüklerinizin kararına kalıyor.

DOĞAN KARDEŞ'in sizden ve ön başvuru formunu doldurup imzalayacak büyüklerinizden bir tek dileği var: Formda istenen bilgilerin doğru ve eksiksiz verilmesi.

Çünkü, sizin yerinize sigorta formunu dolduracak büyüğünüzün sağlık yönünden herhangi bir sorunu olmaması çok önemli. Sağladığı onca güvenceye karşın, önemli riskler üstlenen sigorta şirketlerinden, nasıl ki kırık bir antika vazoyu, kazaya karşı sigorta etmesini bekleyemezsek, ciddi sağlık sorunları olan kişileri de Yaşam Sigortası yapmalarını bekleyemeyiz.

Anneler, babalar!.. Çocuğunuzun Yeni Süper Yaşam Sigortalı olması için şimdi güzel bir imkân var!

Doğan Kardeş'e şimdi abone olan bütün çocuklar Yeni Süper Yaşam Sigortalı olabilir,yani eğitimlerini tamamladıkları işkurmayı planladıkları yıllarda, yaşamlarına milyarlarca liranın sahibi olarak, güven içinde başlayabilirler.

Çocuğunuz Yeni Süper Yaşam Sigortalı olmakla neler kazanacak?

Bugün tasarruflarınızdan ayıracağınız küçücük miktarlar, gelecekte çocuğunuzu büyük miktarlarda toplu paranın sahibi yapacaktır. Çocuğunuz dilerse, bu parayı yaşam boyu düzenli ek gelir elde etmek için kullanabilecektir... İlk iki yılın sonunda, biriken paranın bir bölümünü ödünç alarak, düşük faizli krediden yararlanabilecek, bu sırada sigortası devam edecektir. Yeni Süper Yaşam Sigortası primlerini üstlenen kişinin vefatı halinde, çocuğunuza vefat tazminatı ödenecektir.

Yeni Süper Yaşam Sigortası, çocuğunuzun geleceğinin güvencesidir.

Çocuğunuzun Yeni Süper Yaşam Sigortalı olması için neler yapacaksınız?

Çocuğunuzun Yeni Süper Yaşam Sigortalı olması için, birinci yıl aylık 50 bin lira üzerinden ve her yıl %50 oranında artırarak, 3 ayda bir toplu olarak ödeyeceğiniz primleri, posta çekiyle Halk Yaşam Sigorta hesabına yatırmanız yeterlidir. Dilerseniz bu primleri her yıl 6 aylık ya da 1 yıllık dönemler için de toplu olarak yatırabilirsiniz. Yatırdığınız primler devlet kontrolü altında yatırıma dönüştürülecek, elde edilen gelirin %95'i çocuğunuzun biriken parasına eklenecektir. Ayrıca, ödediğiniz primler gelir vergisi matrahından düşürülebilecek ve bu size ödeyeceğiniz primden %25 ile %50 arasında değişen oranlarda indirim sağlayacaktır.

Aşağıdaki tablolarda Yeni Süper Yaşam Sigortası'nın Toplu Para, Yaşam Boyu Yıllık Gelir ve Vefat Tazminatı'nın yıllara göre değerleri görülmektedir.

● Toplu Para
1. yıl aylık 50.000 TL prim ödemeli

10. yılın sonunda	173.119.295 TL
15. yılın sonunda	1.995.683.756 TL
20. yılın sonunda	19.912.122.509 TL

● Yaşam Boyu Yıllık Gelir
1. yıl aylık 50.000 TL prim ödemeli

10. yılın sonunda	97.438.820 TL
15. yılın sonunda	1.127.593.229 TL
20. yılın sonunda	11.313.146.196 TL

● Vefat Tazminatı
1. yıl aylık 50.000 TL prim ödemeli

10. yılın sonunda	1.185.619.295 TL
15. yılın sonunda	9.690.683.756 TL
20. yılın sonunda	78.352.122.509 TL

Çocuğunuzu Yeni Süper Yaşam Sigortalı yapacak ilk ayın primini, Doğan Kardeş üstleniyor!

Çocuğunuzu şimdi Doğan Kardeş'e abone ettiğiniz takdirde, onu Yeni Süper Yaşam Sigortalı yapacak ilk ayın primini, Doğan Kardeş üstlenecek.

Çocuğunuzun Yeni Süper Yaşam Sigortalı olması için,ilişikteki Aday Başvuru Formu'nu eksiksiz doldurup, **Doğan Kardeş Dergisi Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti. Yeniçeriler Cd. Sinekli Medrese Sk. No: 1 Kat: 3 Beyazıt - İstanbul** adresine postalayın. Prim ödemelerinde kullanacağınız posta çekleri ve Yeni Süper Yaşam Sigortası Poliçesi kısa süre içinde adresinize ulaşacaktır.

Siz de çocuğunuzu Yeni Süper Yaşam Sigortalı yapın, geleceğini güvence altına alın!

DOĞAN KARDEŞ

yeni **Yıllık % 50 Artan**

SÜPER YAŞAM SİGORTASI ADAY BAŞVURU FORMU

(% 95 kâr paylı)

Halk Yaşam Sigorta

SİGORTALININ

VELİNİN ADI
VELİNİN SOYADI
VELİNİN DOĞ. TAR.
VELİNİN BABA ADI
VELİNİN MESLEĞİ
ÇOCUĞUN ADI

☐ EV ADRESİ ☐ İŞ ADRESİ

ACENTE KODU
ELEMAN KODU
SIRA NO.
BAŞVURU NO.

EV ADRESİ

CADDE
SOKAK
KAPI NO.
İLÇE
İL
POSTA KODU
TELEFON

GÜN / AY / YIL

BAŞLANGIÇ TARİHİ
AYLIK NET PRİM 50.000 TL
ALINAN PEY TUTARI 50.000 TL

İlk priminiz Doğan Kardeş tarafından ödenecektir.

İŞ ADRESİ

CADDE
SOKAK
KAPI NO.
İLÇE
İL
POSTA KODU
TELEFON

NÜFUS KAYDI

Ana Adı: .....
Hane No: .....
Cilt No: .....
Kütük No: .....

VELİ BUGÜNE KADAR CİDDİ BİR HASTALIK GEÇİRDİ Mİ? ☐ EVET ☐ HAYIR

Geçirdiyse hangileri? _____
(AIDS, astım, nefrit, sara, şeker hastalığı, verem, guatr, hipertansiyon, kalp yetmezliği, koroner yetmezliği, eklem ve kalp romatizması, felç, asabi veya ruhi hastalık, kanser türleri, duyu organları ile ilgili hastalıklar, kalp-damar, akciğer, böbrek, mide, bağırsak, karaciğer, safrakesesi hastalıkları ve benzeri ciddi rahatsızlıklar.)

Bu hastalık veya hastalıklar nedeniyle bir yere (doktor veya sağlık kuruluşu) başvurdunuz mu? Belirtiniz _____

ŞİMDİ TAMAMEN SIHHATTE MİSİNİZ? ☐ EVET ☐ HAYIR Nedeni _____

ASKERLİK YAPTINIZ MI? ☐ EVET ☐ HAYIR Nedeni _____

Eksik veya işlevini yapamayan uzvunuz var mı?

Varsa hangileri? _____

Sayın veli,
İşbu Aday Başvuru Formu'nu, imzaladığınız ve Halk Yaşam Sigorta A. Ş. tarafından kabul edildiği tarihten itibaren,yıllık sigorta primlerinizin tutarına ilişkin 50.000.- TL'lik peşinat DOĞAN KARDEŞ ve HALK YAŞAM SİGORTA işbirliğiyle ödenecektir. Lütfen çocuğunuzun istikbali için bu başvuru formundan sonra size poliçeniz ile birlikte göndereceğimiz posta çeklerini ödeyin. Onları mutlu yarınlara hazırlayalım.

Sigorta şartlarını kabul ederek, eksiksiz olarak doldurduğum Aday Başvuru Formu'nun sigortaya kabul anlamına gelmediğini, Şirketin bilmesi gereken herhangi bir hususu gizlemediğimi, yanlış ve eksiksiz beyanda bulunmadığımı, aksi takdirde ortaya çıkabilecek anlaşmazlıklarda Şirketin herhangi bir sorumluluk altına girmediğini beyan ve tasdik ederim.

Tarih: ..... / ..... / 19.....

VELİNİN
Adı Soyadı
İmzası

GENEL MÜDÜRLÜK
Kore Şehitleri Cad. No: 42
Zincirlikuyu 80308 İstanbul
Tel : (1) 175 36 50
(10 hat)
Teleks: 39157 hlsg tr
Faks : (1) 166 98 17

Adana Bölge Müdürlüğü
Ziya Paşa Bulvarı No: 74
01130 Adana
Tel : (71) 13 27 87
(71) 13 27 88
Teleks : 62656 kese tr
Faks : (71) 13 13 52

Ankara Bölge Müdürlüğü
Mithatpaşa Cad. No: 43/E
Kızılay 06420 Ankara
Tel : (4) 135 46 40
(4) 135 46 41
Teleks : 42662 ahs tr
Faks : (4) 131 84 16

Bursa Bölge Müdürlüğü
Atatürk Cad. No. 24/A
16010 Bursa
Tel : (24) 20 51 22
(24) 21 82 97
Teleks : 32218 hsbs tr
Faks : (24) 22 59 14

İzmir Bölge Müdürlüğü
Halit Ziya Bulvarı No: 74/6
35210 İzmir
Tel : (51) 19 31 41
(51) 14 06 36
Teleks : 53445 hlsı tr
Faks : (51) 19 18 71

Antalya Bölge Müdürlüğü
Ali Çetinkaya Cad.
1266 Sok. No: 2/1
07100 Antalya
Tel : (31) 18 74 80
(31) 18 81 57
Faks : (31) 18 79 47

HEYKELLER

Ülkemizde, ekim ayında önemli bir seçim yaşandı. Biz de seçim dolayısıyla, arkadaşlarımıza seçim ve seçmeyle ilgili sorular sorduk. İnsanların neyi nasıl seçtiklerini; seçmenin insan yaşamı için önemli olup olmadığını anlatmalarını istedik.

MUT

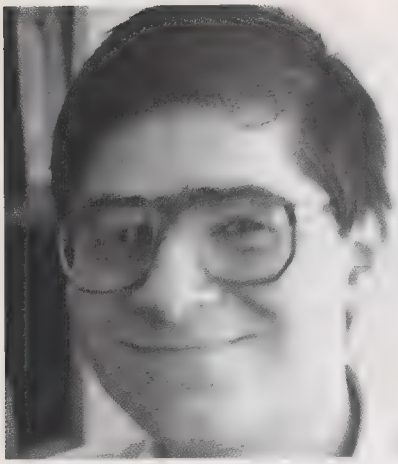

Habib SARIDİKMEN

Özel Bilgi Lisesi (15 yaşında)

İnsanların en doğal haklarından biri seçmektir. Seçme işlemi çeşit çeşittir. Politik seçim de olabilir, okulda ders seçimi de olabilir, iş seçimi de olabilir. Seçme; kullanılması gereken, kullanılmadığında insanı mutsuz kılan bir hak.

Benim bu hakkı kullanmam zaman zaman engellenebiliyor. Örneğin, liseyi bitirdiğimde Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde okumak istiyorum. Ama ailem, mühendislik okumamı istiyor. Siyasetin, benim için uygun bir uğraş olmadığını düşünüyorlar. Onları kendi isteğimi uygulamak konusunda ikna etmek isterim. Ama bunu başarmanın güç olacağını düşünüyorum.

Seçme hakkının, yaşa göre sınırlandırılabileceğine inanmıyorum. Bu hakkın kullanımının yaşla ilgisi yok çünkü. Örneğin, 16 yaşındaki ben, 35-40 yaşlarındaki insanlarla politika tartışabiliyorum. Onlara fikirlerimi aktarıp ikna edebiliyorum. Aklın yaşla değil, başla ilgili olduğuna inanıyor, yaşı küçük olanların seçme hakkının kısıtlanmasını onaylamıyorum. Fakat insanların seçme haklarını sonuna kadar kullanmalarını olanaksız kılan ekonomik sorunlar var. Herhangi bir giysi ya da eşya seçiminde, seçilen şeyi beğenmek yeterli değil. Onu alabilecek paraya da sahip olmak gerekiyor. Ayrıca sınırlayıcı bazı inançlar var. Örneğin, ben kırmızı ceketi çok seviyorum. Ama annem babam "kırmızı mızı kız rengidir, olmaz!" diye diretiyorlar.

Çok özel konularda, seçme hakkının engellenmesi gerektiğini düşünüyorum. Örneğin, ABD'de ölümcül hastaların kendi ölümlerini seçip seçemeyecekleri konusu tartışılıyor. Eğer ümit varsa, acı çeken hastanın ölümü seçmesine izin vermemeli. Böylesi özel durumlarda, kişilerin seçme hakları kısıtlanmalı.

Şakir BOĞUŞLU

Anakent Lisesi (12 yaşında)

İnsan yaşamında seçmenin büyük önemi var. Nedenini sorarsanız, bir şeyi seçen insan, seçimi kötü olsa da sonucuna katlanmak zorundadır, bunu kabullenebilir. Ama seçim zorla yaptırılırsa, sonuç kötü olur. İnsanın seçme hakkı hiçbir zaman kısıtlanmamalı. Ailem beni hiçbir konuda sıkmıyor. Alacağım şeyleri kendim seçiyorum. Beni kimse yönlendiremez. Yönlendirilmek bence çok önemli. Çünkü insanın kişiliği bozulabilir, gelişmeyebilir. Fakat bu yaşta, bazı şeyleri seçmem olanaklı değil. Örneğin, başbakanı seçemem. Öncelikle buna devlet izin vermez. Eğer ben seçebilmiş olsaydım, seçim yapacağım kişiyi incelerdim. Beni yönetebilecekler mi? Seçtiğim kişiye güvenebilir miyim? Ona bakardım. Ancak bu seçimi en doğru şekilde yapabileceğime inanmıyorum. Çünkü ben pekçok şeyi farkedemeyebilirim.

Burak BÜYÜK

İstanbul Lisesi (18 yaşında)

Seçme kişisel bir özgürlüktür.. Seçme eylemi insan benliğinin ortaya çıktığı kişisel bir eylemdir. Bu eylem olmasaydı, belirli kişiler ve belirli nesneler zorunlu olarak seçilseydi kimse insan olmazdı. Mekanik yaratıklar olurlardı. Bir başkası benim adıma seçme hakkımı kullansaydı, kendimi engellenmiş ve bastırılmış hissederdim. Aslında farklı bir yaşam biçimini seçtiğimde toplumun baskılarıyla karşılaşıyorum. Bu da önemli bir rahatsızlık.

İnsanların bazı şeyleri, doğru seçebilmeleri için belirli bir olgunluğa ulaşmış olması gerekir. Politika konusunda toplumun büyük kısmı belirli bir düzeyde değil. Belli bir eğitim ve olgunluk olmadan, belirli bir seçim yapılmamalı.

SEÇMEK ZORUNLULUKTUR!

Ayşegül KÜÇÜKBAYRAK

Özel Bilgi Lisesi (15 yaşında)

İnsan yaşamında seçmek çok önemli. Seçme işlemini biz yapmaz da başkasına bırakırsak, yaşamımız zorunluluklardan oluşur. Başkaları tarafından yönetiliriz. Onlar söyler, biz yapmak zorunda kalırız.

Günlük yaşamımızda, seçme hakkımızı sonuna dek kullanamıyoruz. Bazı zorunluluklarla karşılaşıyoruz. Bu yıl okullarda yeni bir sisteme geçildi. Size birkaç tane ders veriyorlar. Hangisinde iyi iseniz onu seçmek zorundasınız. Ben matematikte iyiyim. Ama okulda matematik kursu açılmadı. Fen ya da Türkçe'den birini seçmek zorunda kaldım. Bu gerçek bir seçim değil, zorunluluktur.

Seçme hakkının sınırlandırılması gerektiğine inanıyorum. Örneğin 10 yaşındaki bir çocuk gideceği okulu seçemez. Çünkü bazı ayrıntıları düşünemez. Seçimi ailesinin yapması gerekir. Ama çocuğun isteklerini de dikkate alarak.

Biz öğrencilerin, seçme işlemini en doğru şekilde yapabilmeleri için okullarımızda rehberlik servisleri var. Bu servislere danışarak, okul yaşamımızdaki seçimleri en doğru şekilde yapabiliriz. Ayrıca anne babaların, küçük yaştan itibaren çocuk için yapacakları seçimlerde çocuğun fikirlerini almaları, çocuklara olgunluk kazandırıyor.

Özge DURSUN

Boğaziçi Üniversitesi Sosyoloji Bölümü (17 yaşında)

Seçme işlemini çok somut olarak anlatmak istiyorum. Kardeşime birisi bir elma ve bir de dondurma verip, bunlardan birini seçmesini istese, büyük bir olasılıkla dondurmayı seçerdi. Eğer seçme şansı olmasaydı ve ona zorla elma verilseydi mutsuz olur, elmayı yemezdi.

Seçme hakkının engellenmesi kişiyi çok mutsuz kılar. Kendimden biliyorum. Çünkü kıyafetlerimi seçerken kesinlikle büyük bir engelle karşılaşıyorum. Bu engel ailem değil, sokaktaki insanlar. İstediğimi giyip dışarı çıkamıyorum. Çıktığımda insanların tuhaf bakışları, tutumları, davranışları... Bunlar beni engelliyor.

Ceyda USKAN

Fevzi Çakmak İlkokulu (7 yaşında)

Benim bütün seçimlerimi annem yapıyor.

İlkay KARAMAN

Fevzi Çakmak İlkokulu (11 yaşında)

Ben seçimle ilgili somut şeyler söylemek istiyorum. En uygun şey, arkadaş seçimi. Ben seçtiğim arkadaşın, kendime ve davranışlarıma uygun olmasını isterim. Uygun olmadığını düşündüğüm kişilerle yakın arkadaş olmam. Onlardan uzak dururum. Onlarla herşeyimi paylaşırım. Elbise seçerken ise, seçtiğim elbisenin diğer elbiselerimin rengine uygun olmasına dikkat ederim. Ayakkabımın rengine uygun olması da önemli.

Platform, sizlerin köşesi. Burada zaman zaman sizlerle yapılmış küçük görüşmelere, zaman zaman sizin bize yazdığınız mektuplara yer vereceğiz. Amacımız, aileniz ya da arkadaşlarınızla bir aradayken dile getirdiğiniz düşünceleri, bu köşeden daha çok kişiye duyurabilmek.

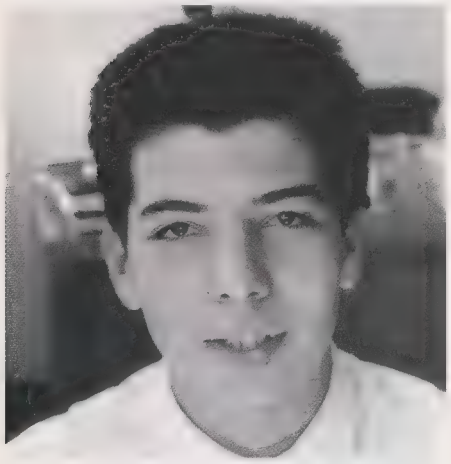

Gürkan KÖMÜRCÜ

Özel Bilgi Lisesi (16 yaşında)

Günümüzde seçme hakkını kullanmayan insanların, mağara adamlarından farkı kalmaz. Şu anda bir çikolata almak isteseniz, en az 20-30 çeşit çikolata arasından tercih yapmak zorundasınız. Birinin tadı hoşunuza gitmeyebilir. Bir tanesinin içinde kullanılan malzemeyi beğenmeyebilirsiniz. Size en uygun olanı seçmek zorundasınız. Bunun için kişide seçme bilinci oluşmuş olmalı. Küçük çocuklar sağlıklı seçim yapamazlar. Büyükler, deneyimleri ve gelişmiş bilinçleri ile seçme işlemini daha doğru yapabilirler. Ben 16 yaşında olmama karşın bazı konularda seçme yapamıyorum. Büyüklerimden yardım istiyorum.

Seçim yaparken başkalarının kararlarına ve deneyimlerine saygı gösterip onlardan yararlanmalıyız. Herşeyi bilemeyiz.

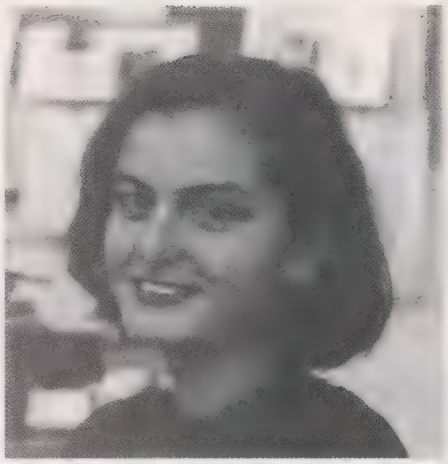

Oytun ALTAŞLI

Özel Moda Lisesi (18 yaşında)

İnsanlar her zaman seçim yapmak zorunda. Seçme hakkı elinden alındığı zaman, kendinden çok şey kaybediyor. Toplumun koyduğu bazı kurallar benim seçim hakkımı doğrudan olmasa da dolaylı olarak etkiliyor. Seçmemde belirleyici oluyor.

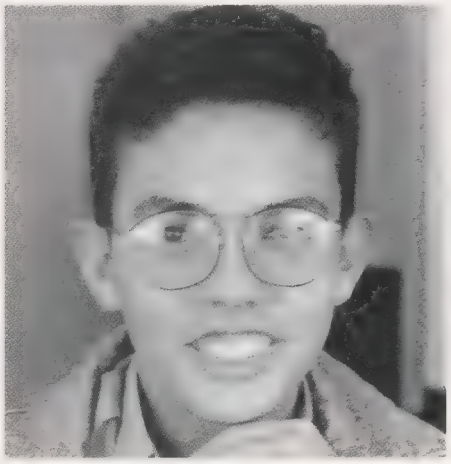

Emre HANCIOĞLU

Özel Bilgi Lisesi (14 yaşında)

Bence seçim, insanların gereksinimlerinden doğar. Örnek vermek gerekirse, Türkiye'de yedi TV kanalı var. Burada bir seçim yapmak zorundasınız. Bir kanalda filmi ya da diğer kanalda haberleri seyretmek isteyebilirsiniz. Seçme hayatımızın bir parçası. Bizim mutlu olabilmemiz için gerekli. Daha rahat yaşayabilmemiz için gerekli.

Fakat insanın seçme hakkını sonuna kadar kullanmadığı durumlar olabilir. Arkadaşlarımla sinemaya gitmek istediğimde, hangi filme gideceğimize birlikte karar veriyoruz. İstediğim filme gitmeye arkadaşlarımı ikna edemiyorsam, onlara uyuyorum. Ayrıca, zorunlu kalarak seçtiğimiz şeyler de oluyor. Kötülerin iyisini seçmek zorunda kalabiliyoruz. Zoraki yapılıyor.

Her konuda olduğu gibi, seçme konusunda da insanlar dikatli olmalılar. Hemen ilk seçimlerinin üzerine atlamamalılar. Konuyu iyi bilen insanlara danışmalılar. Ama sonuçta kendilerine güvenip, seçimlerini kendilerini yapmalılar.

Önemli konulardaki seçimler, insan yaşamının temeli olacaktır. Bu yüzden seçim rahat bir ortamda ve huzurlu yapılabilmelidir. Kişi yaptığı seçimin her türlü sonucuna katlanmak zorundadır.

Zeynep ÖZAN

Özel Bilfen Lisesi (12 yaşında)

Bazı şeylerde seçim yapabiliriz. Ama bazı şeyleri seçme şansımız yoktur. Örneğin arkadaş seçilmez, olunur bence. Fakat seçme şansımın engellenmesine izin veremem. İster istemez bu duruma düşersem, beni engelleyen kişinin yanında istediği şeyi yaparım. Ama o yokken kendi istediğimi yaparım. Zorla yapılan şeyler hiç sevimli olmuyor. Örneğin, ayakkabımın rengini bir başkası belirlese, giymezdim. Sevmediğim birşeyi zorla yapmaktan hoşlanmam.

HER GÜN OLDUĞU GİBİ ZARİF MARTILAR, UZUN BEYAZ KANATLARINI ÇIRPARAK, SESSİZCE GELİP...
...ÇEVREYE KONMAKTA VE GARİP GÜÇLERE SAHİP OLAN KÜÇÜK KIZA BAKMAKTALAR...
PAF
iiiiiik
iiiiiik
iiiik
HA? ŞAŞIRTICI DEĞİL Mİ?.. HEHEHE... İNANMIYORDUN BANA, DEĞİL Mİ?
?
LUSİYOL'ÜN TAŞLARI PARÇALAYABİLDİĞİNİ SÖYLEMİŞTİM SANA!... ÜSTELİK HEPSİ BU KADAR DA DEĞİL!...
ABARTIYORSUN NERGİS, SADECE BİR SİHİR İÇİN ANLAŞMIŞTIK!
BİR TANE DAHA... KÜÇÜK BİR TANE DAHA... NE OLUR...
DONG DONG DONG
OH!
HAY ALLAH!

3

YİNE ANNEMDEN AZAR İŞİTECEĞİM...
HIRRR
ÇABUK GEL KARABAŞ, GEÇ KALDIK!
DONG DONG DONG
BAK KIZIN SAÇINDAN NE DÜŞTÜ... PERİNİN ÇİÇEĞİ!
GROAAK... PERRRİNİN ÇİÇEĞİ...
UZUN ZAMANDIR ARIYORDUK KARAKUŞUM!..EN SONUNDA BU BİTKİNİN YETİŞTİĞİ YERİ ÖĞRENECEĞİZ.
FROKVO MANASTIRINA DOĞRU GİTTİLER.
FRROKVOOO!
BAKSANA LÜSİYOL, BANA DA SİHİR YAPMASINI ÖĞRETECEK MİSİN?
BAKALIM! BELKİ YARIN...
DONG DONG DONG
KARŞILIĞINDA BEN DE SANA KUŞLAR GİBİ UÇMASINI ÖĞRETİRİM...
HEEEY, HOOP!
DONG
DONG
HOP DEDİK MARTILAR... AÇILIN BAKALIM...

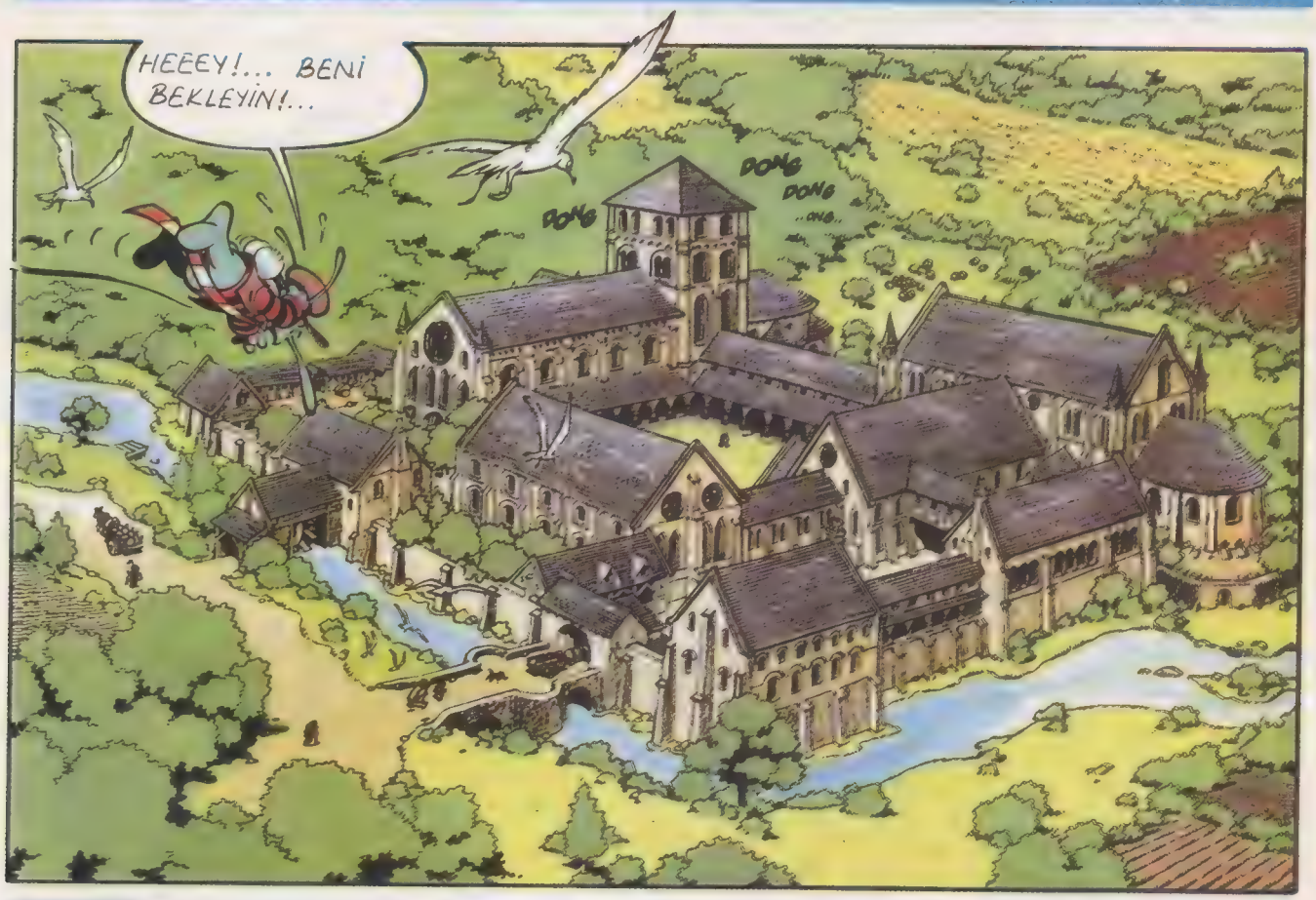
HEEEY!... BENİ BEKLEYİN!...
DONG
DONG
DONG

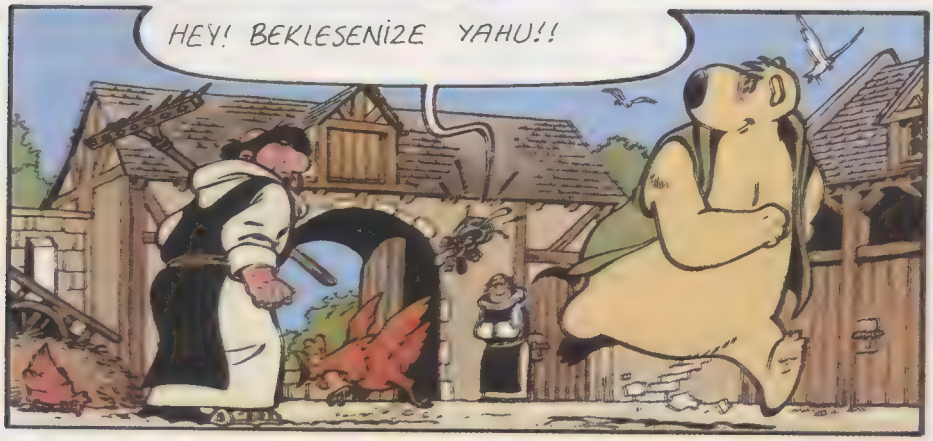
HEY! BEKLESENİZE YAHU!!

ŞŞŞST! EVLADIM!..BU İLAHİ MAKAMA SAYGI GÖSTERİN LÜTFEN!...
MMM...

VE SÖVMEKTEN DE VAZ-GEÇİN!
EVET, RAHİP BİC!.. HAK-LISIN EFENDİM...

PEKALA LÜSİYOL!? PARİS'TE Mİ DÖNÜYORSUN EVE!?

SENİN ŞU İKİ HAYLAZ-LA SÜRTÜP DURMAN-DAN BIKTIM!
BİZE KARŞI ÇOK ACI-MASIZSINIZ BAYAN BERTİL!
ÖYLE Mİ?!.. PEKİ, ŞANA GÖRE BAŞ[illegible]LARI ÇA-LIŞIRKEN HAYLAZLIK E-DENLERE NE AD VERİ-LİR?...
SANATÇI, DENİR!...
HAYIR! HAYLAZ DENİR!..
BANA BU MÜBAREK GÜN BOYUN-CA NE YAPTIĞINI SÖYLEYEBİLİR MİSİN?...
HİÇ, ANNE.
EVEET! FIRLA HEMEN, GİT KUYU-DAN SU ÇEK!
PEKİ, ANNE.
...
KRİP KRİP
VERDİĞİN SÖZÜ UNUTMA NERGİS! GÜÇLERİNDEN KİMSEYE SÖZ ETMEYECEKSİN... SENİNLE BENİM ARAMDAKİ SIR BU!...
SÖZ!
HIRRRR
HEY, KÜÇÜK KIZ, DEMİRCİNİN İŞLİ-ĞİNİ GÖSTEREBİLİR MİSİN BANA?...
DEMM... MIRCIII
BİLİYOR... BERTİL, LÜSİYOLE KARŞI FAZ-LA YUMUŞAK DAVRANIYORUM... AMA BİLİYOR SUN, HEM YETİM, HEM DE ÖKSÜZ, BU ACI KADERİNE KARŞI BİRAZ DAHA YUMUŞAK DAVRANALIM... ÖYLE DEĞİL Mİ?...
BİR TEK ŞEYİ BİLİYORUM SEVGİLİ JERBO: ONU ÖZ BABASI GİBİ SEVİYORSUN!
HEHE... KIZINIZ NE KADAR DA SEVİMLİ ÖYLE!...
?

SİZİN İÇİN NE YAPABİLİRİM YABANCI?
FALVASEL, ADIM FALVASEL'DİR!
MORTOLEN'E GİDİYORUM, YOLDA ATIMIN NALLARINDAN BİRİ DÜŞTÜ...
ŞİMDİ GEÇ OLDU.. YARINDAN ÖNCE NALLAYAMAM ATINIZI!
HİÇ ÖNEMİ YOK DEMİRCİ! MANASTIRDA BİR GECELİK DİNLENME BİZE DE İYİ GELECEK, ÖYLE DEĞİL Mİ KARAKUŞUM?...
GAAAK... KARRRRA... KLŞŞ!..
HO!
GAAK
SAÇINDAKİ ÇİÇEK NE KADAR GÜZEL!.. NEREDEN BULDUN, SÖYLESENE?..
ÇİÇCC... ÇEKKK...
HEEY, DUR!?.. KORKMA BENDEN KÜÇÜK KIZ!...
TELAŞ ETMEYİN!.. BİZİM LÜSİYOL, ÇİÇEKLERİ SORULDUĞUNDA HEP BÖYLE TEPKİ GÖSTERİR!.. SANIRIM KİLİSENİN ARKASINDAKİ MEZARLIKTAN TOPLUYOR ONLARI.
MEZARLIK!.. BÜTÜN ÖĞRENMEK İSTEDİĞİM BUYDU!..
...İYİ GECELER DEMİRCİ..
İYİ AKŞAMLAR FALVASEL...
HEHEHE... HERKES UYUR UYUMAZ, GİDİP ÇİÇEK TOPLAYACAĞIZ! HEHEHE!...
GAAAK... KARRAKUŞŞ!
BU ADAMI HİÇ SEVMEDİM NERGİS! NEDEN BENİM ÇİÇEKLERİMLE İLGİLENİYOR?

GAAAAK!.. HER HALDE GÜZEL BİR KARRAKUŞŞ OLMAK İÇİN ONLARI YİYECEK!
HİHİHİ HİHİ!
HEY!
?
ÇİÇEKLERİMDEN BİRİNİ DÜŞÜRMÜŞÜM!..
BURADA DEĞİL, AMA...
PÖH! YARIN GİDER YENİLERİNİ TOPLARIZ!.. EVE DÖNME VAKTİ GELDİ, DEĞİL Mİ KARABAŞ?!
İŞTE PATRON DA GELİYOR, BENİ ALMAK İÇİN!..
İYİ AKŞAMLAR LUSİA!..
İYİ AKŞAMLAR HÜGO!..
YARIN GÖRÜŞÜRÜZ!
BANA ÖYLE GELİYOR Kİ YARIN YOLA ÇIKACAĞIMIZI UNUTTUN!..
ÖYLE Mİ, YARIN MI?!..
EVET, AZİZ PİYER ŞENLİKLERİ İÇİN KORNÖLU'DA OLMALIYIZ..
ALTI GÜNLÜK BİR YOL BU, ACELEYE NE GEREK VAR!..
AMA YOLDA, İ. RVEÇYO USTAYA UĞRAMALIYIZ.. PEDER FUANE, BENDEN ONA BİR ELYAZMASI GÖNDÜRMEMİ İSTEDİ!
KENDİ İŞİNİ KENDİSİ GÖREMİYOR MU O!?..
SENİ GİDİ HUYSUZ SENİ! GEL İYİ BİR AKŞAM YEMEĞİ SENİ YATIŞTIRIR!
AÇ DEĞİLİM!
HIH!

VE GECE OLDU... BÜTÜN KEŞİŞLER GECE DUASI İÇİN KİLİSEYE GİRİYORLARDI...
DONG
DONG
DONG
DONG
AÇIKTIM!
GURR..

KURT GİBİ İŞTAH DE!!..
GURRR..

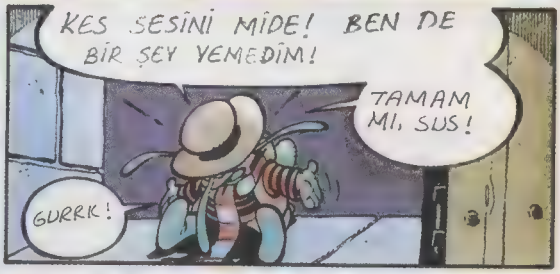
KES SESİNİ MİDE! BEN DE BİR ŞEY YEMEDİM!
TAMAM MI, SUS!
GURRK!

GECE YARISI OLDU!.. AÇLIKTAN ÖLÜYORUM!.. VE NANKÖRLER UYUYOR!
ÇIK.. ÇIK!
KURU..

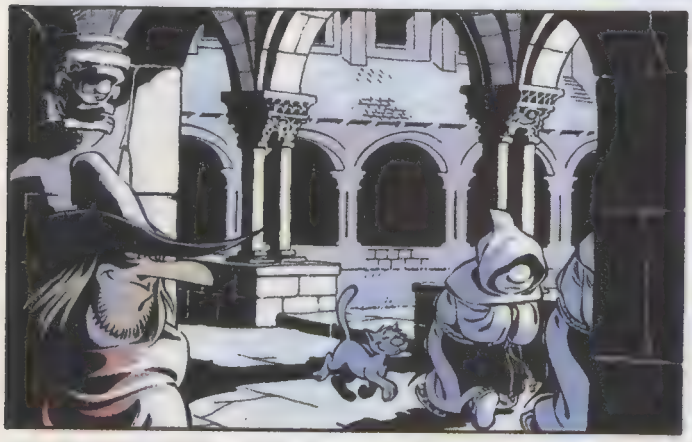

HAYDİ GİDELİM KARAKUŞ! YOL SERBEST!

ÜÇ SAAT BOYUNCA DUA EDECEKLER...

BİZE YETECEK BİR ZAMAN...
GAAK..

MEZARLIĞI RAHATÇA ARAYABİLİRİZ!..

MOGREN ŞÖYLE DEMİŞTİ: "PERİ Çİ-
ÇEĞİNİN AÇTIĞI MEZARI TANIYA-
İŞTE!..
İŞ BAŞINA PİYO
SNRF
SNRF
SNRF
TJAK
TJAK
TJAK
PEKALA.. PEKALA? BULDUN MU ONU?..
ÇABUK VER!.. HEHEHE...
YERLİ YERİNE KOY, KİM-
ŞUNA BAK KARAKUŞ!.. BU BİR PERİNİN KALBİ! EFSANEVİ YÜREK TAŞI! MARTILAR ŞATOSUNU YARATAN TAŞ!
ŞU TAŞI!..
GÜÜZELL TAAASSS...
VE HANIMEFENDİMİZİN HUZURUNA ÇIKTIĞIMIZDA, KİMMİŞ BAKALIM BANA GÜZEL BİR YUMURTA YUMURTLAYACAK OLAN? HAA?.. HİHİ...
KARRAKUŞŞ!
ÇOK İYİ İŞ GÖRDÜN PİYOŞE!
ŞAFAK SÖKERKEN, BASİT
GİBİ BURADAN AYRILACAĞIZ... BİLİNMEYEN, TANINMAYAN... HEHEHE...

İŞTE KAL BUDUMU TATMAK İÇİN İDEAL YER BURASI...
HEHE. BİR MİNNADİRİN MUT FAHİNDA NE MUAMELEM YAPILECEKLER OLDUĞUNU BİLİYOR MUSUN!...
HAM, HAM!
ŞURAYA BAK! KOCAMAN BİR DİŞLERİM VAR!...
GAAAAAAAAAAAK!
?
HEEEY!.. KAYINTIMI GETİR! HIRSIZ!!
GAAAK..
SHOT
AARK
TÜY TORBASI! SEFİL! REZİL!..
UTANMAZ ŞEY!..
BURAYA GEL, APTAL KUŞ!.. HERKESİN BİZİ GÖRMESİNİ Mİ İSTİYORSUN!...
GAAAK!
TAŞI, ONA GÖTÜRMEYİ MOGREN'İN BİZE NELER YAPACAĞINI BİLİYOR MUSUN!...
GAAAK SUUU!
?
EDITIONS DU LOMBARD
SERÜVEN DEVAM EDER..

PATARA GEZİ İZLENİMLERİ

Ece Hande ERCAN

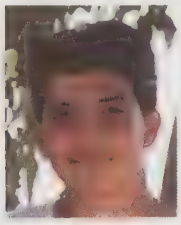

İbrahim Gürkan KÖMÜRCÜ

Kaş' ta bir restoranda gördüğümüz bu manzara bizi bir hayli üzdü. Ne yazık ki kaplumbağalar bazı ülkelerde ticari meta olarak avlanıyorlar.

Sabah plaja vardığımızda gördüğümüz ilk şey, kum üzerinde bırakılmış milyonlarca ayak iziydi. İlk birkaç gün bunların ne olduğunu çok merak ettik. Fakat sonraları izlerin "Hayalet Yengeç" denen bir varlığa ait olduğunu anladık. Hava kararkdığında bu canlıların milyonlarcası kumun altındaki deliklerinden çıkarak iz bırakıyorlar. Balıkçıların anlattıklarına göre, gece yarısı kum bu yengeçlerden oluşan canlı bir kabukla örtülüyormuş.

Akdeniz'deki kaplumbağalar bütün dünyada en çekingen ve ürkek kaplumbağa türleri arasında yer alıyor. Galapagos adaları ve Amerika sahillerinde yumurtlayan deniz kaplumbağaları, yanlarına yaklaşıp üzerlerinde hatıra fotoğrafı çektiren insanlardan rahatsız olmazken sahillerimize gelenler ışığa ve sese çok duyarlılar. Bu kaplumbağalar sahil üzerinde gördükleri ışık veya ses kaynağına giderek ya da denize geri dönüp yumurtaları suya bırakarak tepki gösteriyorlar. Anne kaplumbağanın ışığa duyarsız, fakat sese duyarlı olduğu tek an yumurtlama anı. Bu anda anne adeta uyuyor. Civar diskoteklerden gelen bir batı müziği sesi onu yumurtlamayı yarıda kesmeye itebiliyor. Bu yumurtaların ancak yüzde birinin olgunlaşabildiğini düşünürsek ürküttüğümüz her anne kaplumbağa doğa için büyük bir kayıp.

Yavru kaplumbağalar daha doğmadan başlayan tehlikeler zinciri, onlar doğduktan sonra da devam ediyor. Kumun yarım metre altında olgunlaşan yavruların cinsiyetini dört derecelik bir ısı farkı belirliyor. Yavrular 28 derecede erkek, 32 derecede dişi oluyorlar. Eğer biz yuvanın üzerinde saatlerce otururşak ısı değişimine neden olup, yavruların cinsiyetini değiştirebiliriz. Kumun üzerine dikeceğimiz plaj şemsiyeleri ise yumurtaları kırarak içlerine mikro-organizmaların yerleşmesine neden olur.Bu organizmalar da geri kalan bütün yumurtaları tahrip ederler.

İlgimizi çeken bir nokta da yarım metrelik kumun altından yavruların nasıl yüzeye ulaştığıydı. Bu sorumuzu, orada tanıştığımız ve 'Bikini Adam' dediğimiz bir İskoç cevapladı. Altı yıl boyunca Patara'ya gelip deniz kaplumbağalarıyla ilgilenen bu adam, bikiniye benzeyen mayosuyla her sabah plajda yürüyordu. Bikini adam yavruların birbirlerinin üzerine basarak yüzeye çıktıklarını söyledi. Yani bir tanesi bir miktar ilerliyor, diğeri de onun üzerine basarak biraz çıkıyor ve sonuçta kardeş

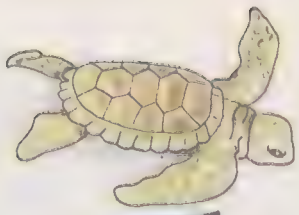

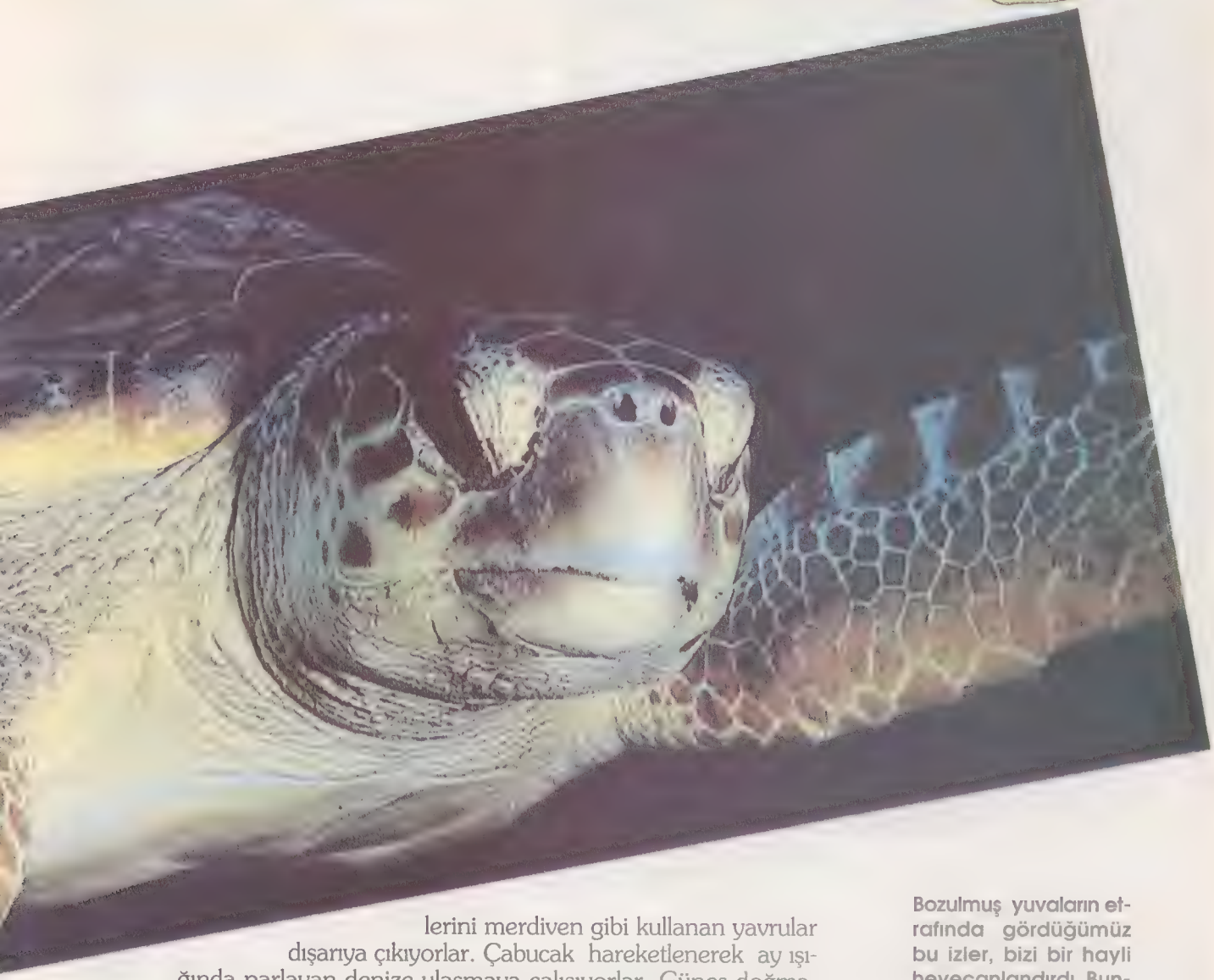

lerini merdiven gibi kullanan yavrular dışarıya çıkıyorlar. Çabucak hareketlenerek ay ışığında parlayan denize ulaşmaya çalışıyorlar. Güneş doğmadan bunu başarmak zorundalar. Aksi takdirde güneş altında kuruyup ölürler. Sahilde bıraktığınız bir pet şişenin 3,4 cm' lik bu minikler için nasıl bir tehlike oluşturduğunu bir düşünün. Şişeye çarparak yaralanabilir, hatta ölebilir ya da yanından geçmeye çalışırken derisi kurur ve ölür. Hayalet yengeçler yavruları akşam yemeği olarak bir hayli seviyorlar. Bir kısmını da yarı yolda avlıyorlar. Yavrular da anneleri gibi ışığa duyarlılar. Onları yönlendiren tek şey denizden yansıyan ay ışığı. Eğer bir araba farı ya da bir otelden gelen ışık görürlerse deniz yerine onlara doğru ilerleyip kaybolurlar.

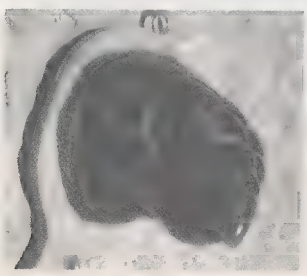

Patara'da sabah gezilerimiz sırasında yuva çevrelerinde bazı deniz kuşlarının izlerini gördük. Bu kuşlar hem yu-

Bozulmuş yuvaların etrafında gördüğümüz bu izler, bizi bir hayli heyecanlandırdı. Bunlar muhtemelen yuvayı açan hayvana ait olmalıydı.

murtalara hem de yavrulara büyük kayıp verdiren doğal avcılar. Çalışmalarımız sırasında bu kuşlar, tilkiler ve hayalet yengeçler tarafından bozulmuş birçok yuvaya rastladık. Hayvanlar avlanmaya, yavrular yumurtadan çıktıktan sonra da devam ediyorlar. Plajlar yavrular yumurtadan çıkmasıyla çok kanlı sahnelere tanık oluyor.Bir çoğu yarı yolda bu avcılara yakalanıyor.

Plajdaki işimiz bittikten sonra öğlen yemeğimizi pansiyonda atıştırıp, turistlere bilgi vermek için yeniden plaja dönüyorduk. İnsanlar deniz kaplumbağalarıyla yakından ilgileniyorlar, onların korunmasında ellerinden geleni yapmaya çalışıyorlar.

NİHAYET AYRILIK

En sonunda ayrılık günü geldi. Sabah son kez yuva sayımı yaptık ve dalgaları izledik. Son kez traktör rodeosuna katıldık. Ayrılık saati yaklaştıkça, iki haftadır ayrı bulunduğumuz ailelerimize yeniden kavuşacağımız için sevinç duyuyor, fakat Patara'dan ayrılacağımız için üzülmeden edemiyorduk. Sonunda Patara'daki dostlarımızla vedalaştık. Saat 19:40'da otobüse bindik ve 14 saat sonra İstanbul'a ulaştık. Yol boyunca hepimizin zihninden geçen şey aynıydı: İki hafta süresince yaptığımız şeylerden büyük zevk almıştık ve bunun tekrarlanmasını istiyorduk...

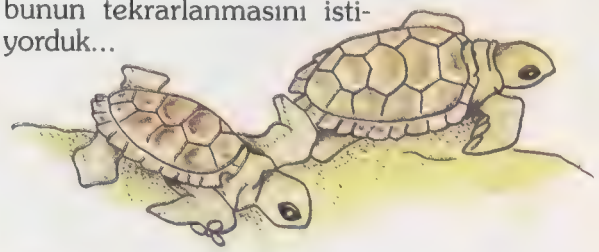

BİTTİ

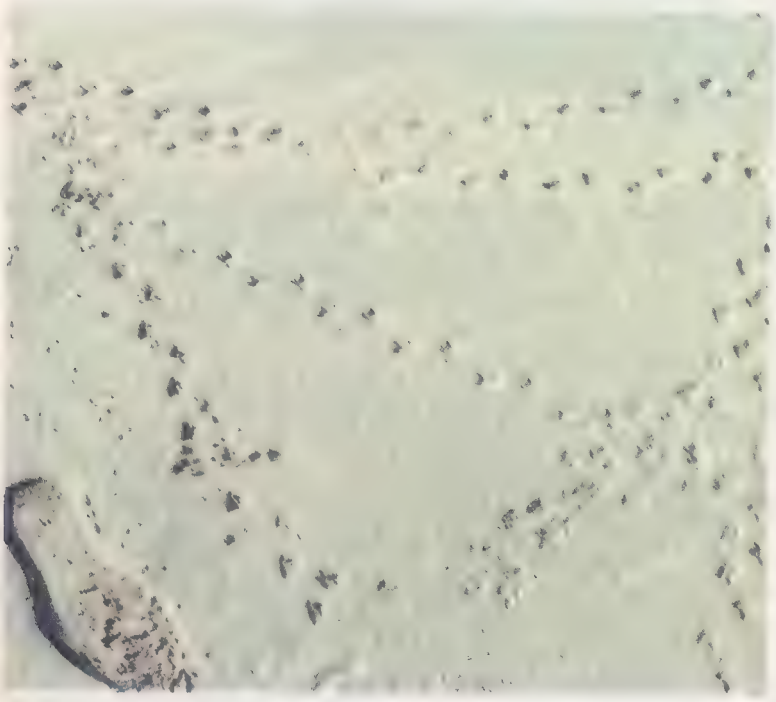

Kaplumbağa yumurtalarını çok seven bir deniz kuşuna ait olan bu izlere her bozulmuş yuva yanında rastladık.

Bu delikler kumun altında adeta bir şehir kuran hayalet yengeçlere ait.

KAPTAN PİLOTUNUZ KONUŞUYOR...

"Bugüne kadar tam on iki tane uçak maketi yaptım. Hepsi de birbirinden güzel. Tek sorun, bu maketler uçmuyor. Ama onların uçmaması artık önemli değil. Ben uçtum. Hem de kocaman, gerçek bir uçakla... Kuruldum koltuğa, gel keyfim gel... Kafaya koydum: Büyüyünce ya hep uçakla gezeceğim ya da pilot olacağım."

TÜRK HAVA YOLLARI

RAKSOTEK'TE ÇİZGİ R

RED KİT

KÜÇÜK TAY

SİYAH İNCİ

KOBRA HAREKATI

AFACAN AYILAR

ŞİRİ
Şirine
Aşk

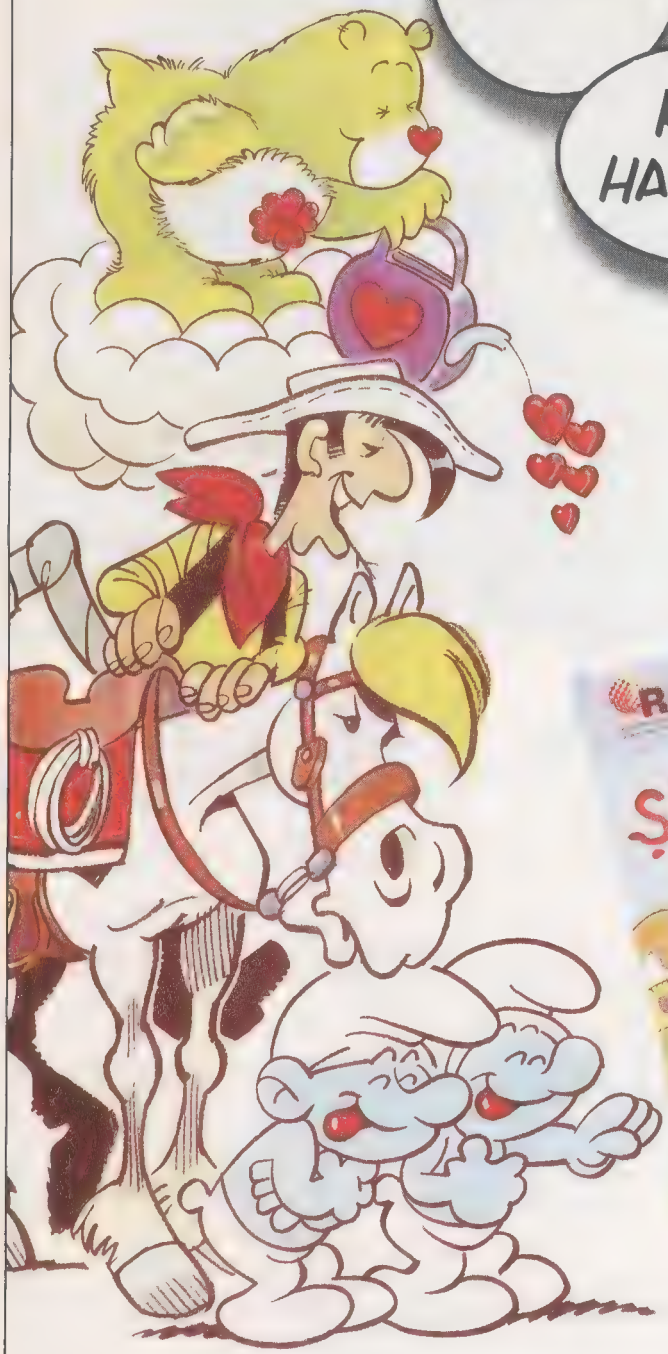

Türkiye Genel Satıcısı: Raks Sanat Ürünleri Dağıtım Sanayi ve Ticaret A.Ş.
Fatih Cad. Ardıç Sok. Önel İş Merkezi 10 Keresteciler Sitesi 34010 Merter - İstanbul
Tel:(9-1)507 86 51 (5 hat) Fax:(1)507 63 50

LM ŞENLİĞİ SÜRÜYOR

CİCİCAN

DEFİNE ADASI

ASTERIX

ALICE Korsan Karqalar

CASPER Küçük Kızılderili

RAKSOTEK

Sinan SAKIZLI

DÜNYA, SONSUZ UZAYDA KÜÇÜK BİR ADA

Geçtiğimiz ay ilk bölümünü yayımladığımız çevre fotoromanı, bu sayımızda sona eriyor. Fotoromanı, bir ortaokul öğrencisi Sinan Sakızlı hazırladı. Sinan çevremizdeki doğal ve tarihsel güzelliklerin yok olmasına kayıtsız kalamıyor. Yönetmen olan babasıyla birlikte hazırladığı çevre filmi, "Kuş olup uçmak istiyorum!", bu yüzden çevre korumaya ilişkin önemli mesajlar içeriyor.

2 Aslında hayvanlar doğayı bizden çok daha az kirletiyorlar.

1 Çöplerin nereye gittiğini gerçekten çok merak ediyorum. Bu kadar çok, çöp, pislik nereye gidiyor; nasıl yok ediliyor? Bunun dünyaya, havaya ve doğaya ya da denizlere ne kadar zararı oluyor?

3 Öncelikle çevre kirletilmemeli. Fakat insanlar bir yandan temizliyor bir yandan kirletiyor. Bu hiçbir işe yaramıyor kil

4

Dünya, sonsuz uzayda küçük bir ada.

5

Dünyayı çok seviyorum! Ne kadar pis, denizleri ve havası yavaş yavaş kirlenmekte olsa da dünyayı seviyorum. Dünyanın sürekli kötüye gideceğini sanmıyorum. İnsanlık geliştikçe buna bir çare bulunacaktır.

4

Hayvanların eğlence amacı ile kullanılmasına çok üzülüyorum. Mesela ayı oynatmak çoğu kişiyi güldürüyor. Ama iyice bakıldığında hayvan isteyerek dans etmiyor, zorla dans ettiriliyor.Yani çengel bağlıyorlar, çekiyorlar ve hayvanın canı acıdığı için zıplıyor. Aynı şey bana yapılsaydı kimbilir ne kadar acı çekerdim diye düşünürüm.

9

Ben büyüdüğümde bu çevre sorunu da benimle birlikte büyümüş olacak diye düşünüyorum.

7

Çoğu kişi, "Ormanı seviyorum, orman çok güzel! Ahh o kuş cıvıltıları" diyor. Yani insanlar sadece bu tür sözler söylüyorlar. Ama yaptıkları hiç birşey yok.

8

Doğa çok güzel deniziyle, yeşillikleriyle, deniz dibindeki hayvanlarıyla, bitkileriyle, deniz üstündeki kara üstündeki hayvanlarıyla, ağaçlarıyla, insanlarıyla da çok güzel.

10

Bütün insanların ve çocukların sahip olduğu ortak şey bu dünya. Bütün insanların ve çocukların sahip olduğu ortak şey bu olduğuna göre onu yaşanır biçime getirmeliyiz.

11

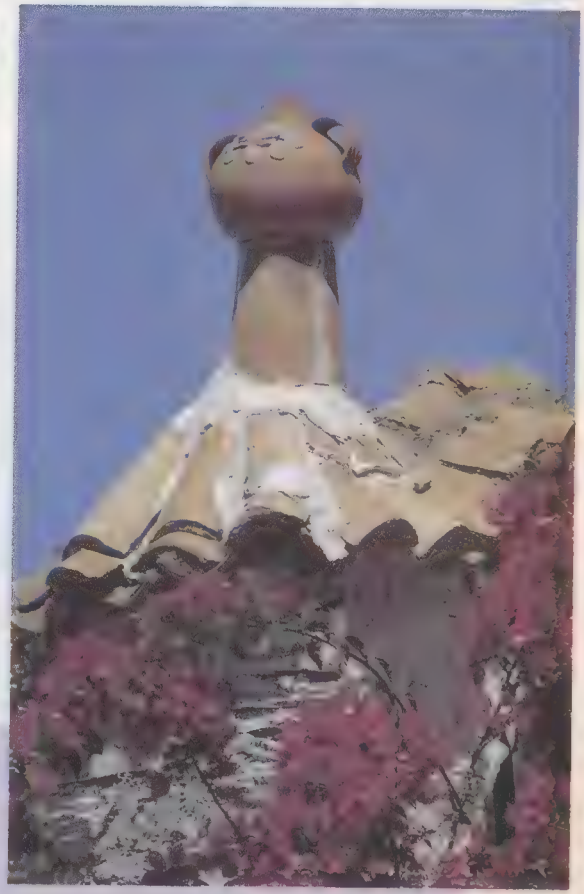

Hepimiz bu dünyanın oksijenini soluyoruz. Öyleyse ona iyi bakmalıyız!

BİTTİ

POSTA KUTUSU

UÇ BALONUM UÇ

Gökyüzünde özgürce,
Mavilikler içinde,
Senin pembe rengin
Na kadar güzel gözükür,
Uç balonum uç, uç.

Gökyüzünde özgürce
Uçarak yetiş bulutlara
Güneşe selam söyle benden
Gece ayı da görürsen söyle
Selâmımı,
Uç balonum uç, uç.

Ceren ENGİN/ANKARA

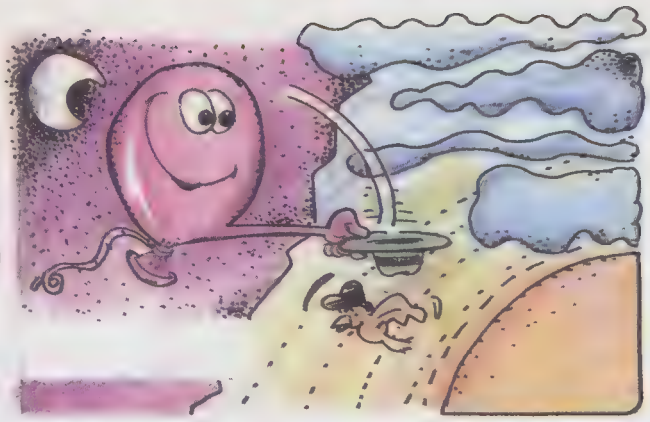

SEVGİ NEDİR?

Sevgi nedir?
Saygı, mutluluktur.
Sevgi, dostluktur,
Hoşgörüdür.

Sevgi gülmektir,
Kahkahadır.
Sevgi yardımlaşmadır.
Beraberliktir
Daima beraber olalım
Sevgiyle dolalım.

Sezgi DERSAN/İSTANBUL

UNICEF

Afrika'daki, Brezilya'daki,
Tüm dünya çocuklarına yardım edersin.
Biz de senin kartlarını bayramlarda göndererek,
Takvimlerini odamıza asarak onlara yardım edeceğiz
Seni çok seviyorum UNICEF.

Irmak BADEMLİ/ İZMİR

İZCİ KAMPLARI

İntepe'de, Yalova'da,
İzci kampları vardır.
Çok güzel günler geçer,
Denizlerde, ormanlarda.

İzci orada öğrenir,
İzci orada eğlenir,
İzci orada güler,
İzci orada coşar.

Ve kampın son günü,
Ateş gecesi düzenlenir.
İzci orada güler, eğlenir,
Sonra da veda gecesi düzenlenir.

Burak SEKMEN/ İSTANBUL

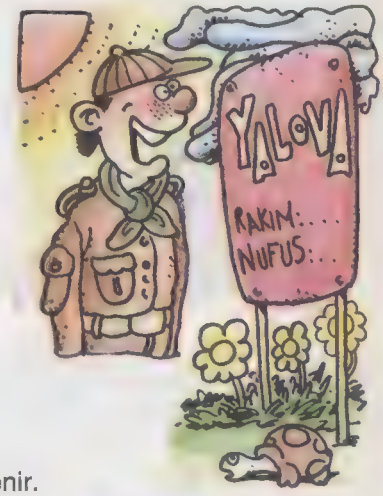

SEN VARSIN HERŞEYİMDE

Gece uyurken yatağımda
Seni gördüm rüyamda
Elinde kaleminle
Ders öğretiyordun bana!

Sabah okula giderken
Servisime binerken
Yanıbaşımda durup
El sallıyordun bana!

Akşam eve gidince
Dersimi yaparken
Defterimin yüzünden
Gülümsüyorsun bana!

Sabahleyin kalkınca
Kucaklıyorum kardeşimi
Sen sanıyorum her zaman
Kucakladığım kişiyi!

İşte her zaman
Her saat, her dakika
Seni görüyorum her yerde
Sevgili öğretmenim!

Neslihan SOYER/İSTANBUL

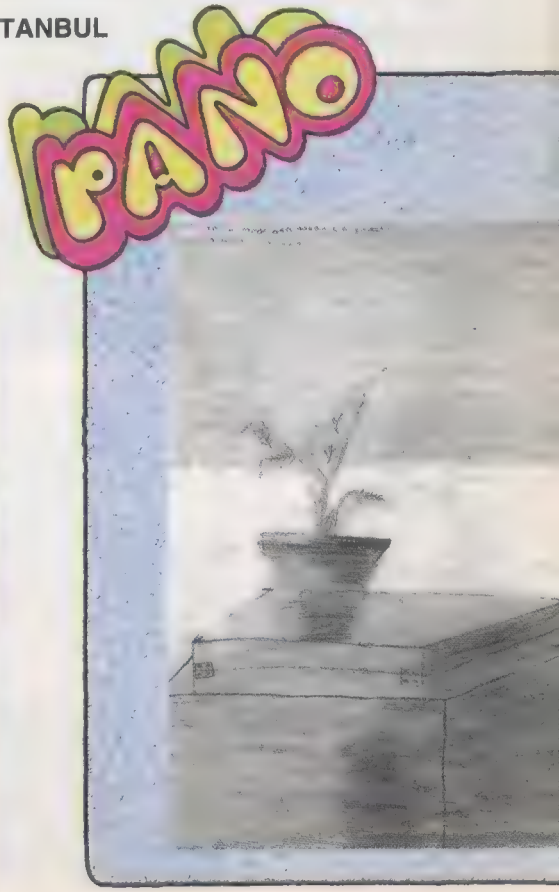

ÇABUK BÜYÜMEK

Altı yaşındaki Ahmet o gün yine heyecanla kalktı. Yooo! Büyümemişti. "Neden büyümüyorum ki?" diye sızlandı. Akşama kadar suratı asık durdu. İyilik perisi onu duymuştu. Kendi kendine gülümsedi. "Ben ona çocukluk çağının insan yaşamındaki en güzel çağ olduğunu gösteririm" dedi ve onu düşler ülkesine yolladı.

Ahmet periyle oturması gereken eve giderken konuştu durdu. Hele Mavi Sakal'ın şatosunun önünden geçerken bu masalı anlatmaya koyulunca İyilik Perisi çıldıracağını zannetti. Sonunda Ahmet'in oturması gereken evin önüne geldiler.

Ertesi gün uyandığında koskoca bir adam olduğunu ama işe gitmesi gerektiğini gördü. Her gün sabahın erken saatlerinde işe gitmek için çıkıyor, çok geç saatlerde eve dönüyordu. Bıkmıştı artık. Sonunda periye onu eve göndermesi için yalvarmaya başladı. Sonunda peri onu eve yolladı.

O sırada bir ses duydu. "Ahmet uyan artık, saat sekiz oldu." Ahmet uyandı. Çevresinde evini gördü.

Yaşadıkları yalnızca bir rüyaydı. O günden sonra büyümemek için çok uğraştı. Yazık! Büyüyüp koskoca bir adam oldu. Ama pek de memnun olduğu söylenemez.

Üstelik periyi hatırlamıyordu bile. Onun gerçek olduğuna da inanmıyordu. Peri uzaktan onu izledi. İçinde bir burukluk duydu. O gerçekti. Ahmet ona inanmasa bile, tümüyle gerçek...

Özlem AKALIN/ ANKARA

1 KARDA İZLER

Kış gelmeden, soğuk ve karı getirdik. Lütfen bize kızmayın! Fotoğraflarda, çeşitli şekillerde yenmiş, ağaçlar ve dallar ile karda izler görüyorsunuz. İzlerin kime ait olduğunu ve dalları ya da ağaçları kimin yediğini bulabilir misiniz?

- ❒ Aç bir tavşanın marifeti
- ❒ Bunu bir geyik yapmış olmalı
- ❒ Ağaçkakanın işine benziyor
- ❒ Kunduz izi
- ❒ Geyik
- ❒ Tavşan

2

MEYVE SEBZE BASKILARI

Okulunuzda, patates baskısı yapmayı öğrendiniz. Şimdi diğer meyvelerle fakat onların biçimsel özelliklerini gösteren baskılar yapabilirsiniz. Bunun için, baskısını yapmayı düşündüğünüz meyve ya da sebzeyi ikiye bölün. Boyayın. Boyanız fazla sulu olmasın. Kağıda bastırın. Bu baskıları, başka kentlerde oturan arkadaşlarınıza gönderip, oyunlar oynayabilirsiniz. Örneğin, gönderdiğiniz baskının hangi meyve ya da sebzeye ait olduğunu bilmesini isteyebilirsiniz. Bir deneme yapalım ve biz size soralım. Sayfamızda hangi meyve ve sebzelerin baskıları var?

(Soğan, salatalık, elma, mantar, limon, enginar, armut, kabak)

3

KOVBOYLAR DİYARI

Kovboylar diyarı Amerika'nın keşfedilişinin 500. yıldönümü, gelecek yıl kutlanacak. Kristof Kolomb, 1492 yılında, yeni bir kıta keşfettiğini bilmeden Amerika'ya ulaştı. Aşağıda, bu ülkeden tipik bir resim bulacaksınız. Fakat resimde keşfedilmesi gereken şeyler var. Kolomb Amerika'yı buldu, siz de resimde gizlenen şeyleri bulun!

Gizlenen şeyler

Balık, kartal, tavuk, inek kafası, fener, geyik kafası, balta, boz ayı.

BİL BUL EĞLEN

Küçük, değersiz bir demir; büyük sarayları da açabilir

Geçtiğimiz günlerde büromuza, Türkçe konuşabilen bir Romen geldi. Adının İon Arion olduğunu, ülkesi Romanya'da öğretmenlik yaptığını ve Türkoloji öğrenimi gördüğünü söyledi. Türkçe olarak yazdığı, şiir, öykü ve bilmeceleri gösterdi. Daha önce gördüğü ve çok beğendiği dergimize bu ürünleriyle katkıda bulunmak istediğini belirtti. Bilmeceler hoşumuza gitti. Türkçelerine hiç dokunmadan, düzeltmeden yayımladık. Bakalım siz hoşlanacak mısınız?

Mürekkep içmek pek seviyor; ancak zekamızla işliyor

Mini mini bir kutu; tehlikeli alevlerle dolu

Gece vaktinde bir fener; Çimenleri ziyaret eder

Dört ayağı var, amma bütün gün kalıyor odada. Yeri de masa başında...

Çok geniştir göl olur; bir bakışta sığılmaz .Ne kaynaktır ne vadi; suların kraliçesi

Yeri duvar üstünde; yuvarlak dörtgen şeklinde. Portremizi gösteriyor bize...

Çokomel, her hafta 3 araba verdi. Tam 21 çocuk kazandı!

Melih Atalay
MANİSA

Ömer Koşar
İSTANBUL

Yılmaz Köksal
İSTANBUL

Serdar Dikmen
DENİZLİ

Ali Beşen
İSTANBUL

Deniz Çağlayan - İSTANBUL

Mahir Elibal - İSTANBUL

Çiğdem Acar
İSTANBUL

Zehra Şılbır
TRABZON

Burak
Çuhadaroğlu
KONYA

Emre Reçber
ANKARA

İsmail Sefa Avlar - BURSA
Osman Çavuş - ANKARA
Cavit Gül - ANKARA
Deniz Çağlayan - İSTANBUL
Mahir Elibal - İSTANBUL
Kemal Elçioğlu - İZMİR

Ali Beşen - İSTANBUL

Kadir Bıkmaz - SİVAS
Şerif Taşdelen - MANİSA
Nazlı Gözüyukarı - KIRIKKALE
Emrah İnce - ADANA
Yalçın Kuznek - İZMİR
Ferihan Özkan - ADAPAZARI

5 Çokomel ambalajı gönderdiler, kazandılar.

Çokomel, her hafta 3 araba vermeye devam ediyor.

Siz de katılın, kazanın.

PK 30 34472 AKSARAY - İSTANBUL

Çok zarf gönderin, şansınızı artırın. Zarfın üzerine adınız, soyadınız ve adresinizle beraber doğum tarihinizi ve telefon numaranızı da yazın. Tüm zarflar, mutlaka bir çekilişe katılacak.

ÜLKER

Çokomel

Bu kampanyaya, Birleşik Reklamcılar A.Ş. ve Ülker Gıda San. ve Tic. A.Ş. çalışanları katılamazlar.

Bu kampanya Milli Piyango İdaresinin BODB-1991/1354-9355 tarih ve sayılı izinleriyle düzenlenmiştir.

AKTİF BANKACILIK

Şimdi gençler çok şanslı!

Hepsi GENÇ TELECARD'lı...

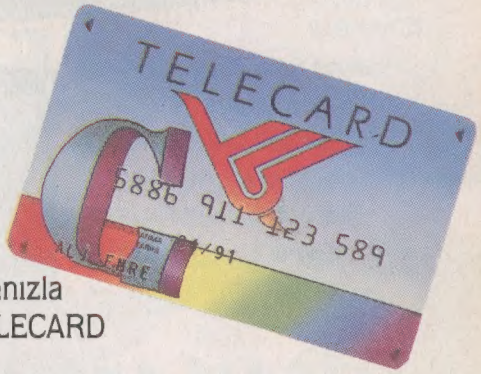

TELECARD'ı tanıyor, kolaylıklarını görüyor, ama yaşınız nedeniyle kullanamıyordunuz.

Şimdi Yapı Kredi'de kendi adınız ve kendi imzanızla hesap açacak ve GENÇ TELECARD alacaksınız*.

Şifrenizi yalnız siz bilecek, kendi başınıza para çekeceksiniz. Özgürce, güvenle...

Üstelik dilediğiniz an! Sabah, akşam, hafta sonu, yılbaşı, tatil, bayram.

GENÇ TELECARD... İşte paranız şipşak!

TELE 24'lü bir Yapı Kredi Şubesine geldiniz.
GENÇ TELECARD'ınızı kapıdaki yuvaya soktunuz.
Yeşil ışık yandı, "çıt" kapı açıldı. Şimdi TELEBANKA'yla baş başasınız. Kartı makineye verdiniz... İşte ekranda isminiz!
Düğmelere basın, şifrenizi yazın, işlemlere başlayın.
Para çekin, para yatırın, ne kadar paranız kaldı bir bakın.
Heyecanlı, zevkli, çok kolay!

GENÇ TELECARD'la gençliğe yeni bir hayat!

YAPI KREDİ

"hizmette sınır yoktur"

* 14-18 yaş arası gençler GENÇ TELECARD sahibi olabilir.